41. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM **Ára: 3,80 Ft** 1985. MÁRCIUS 13.

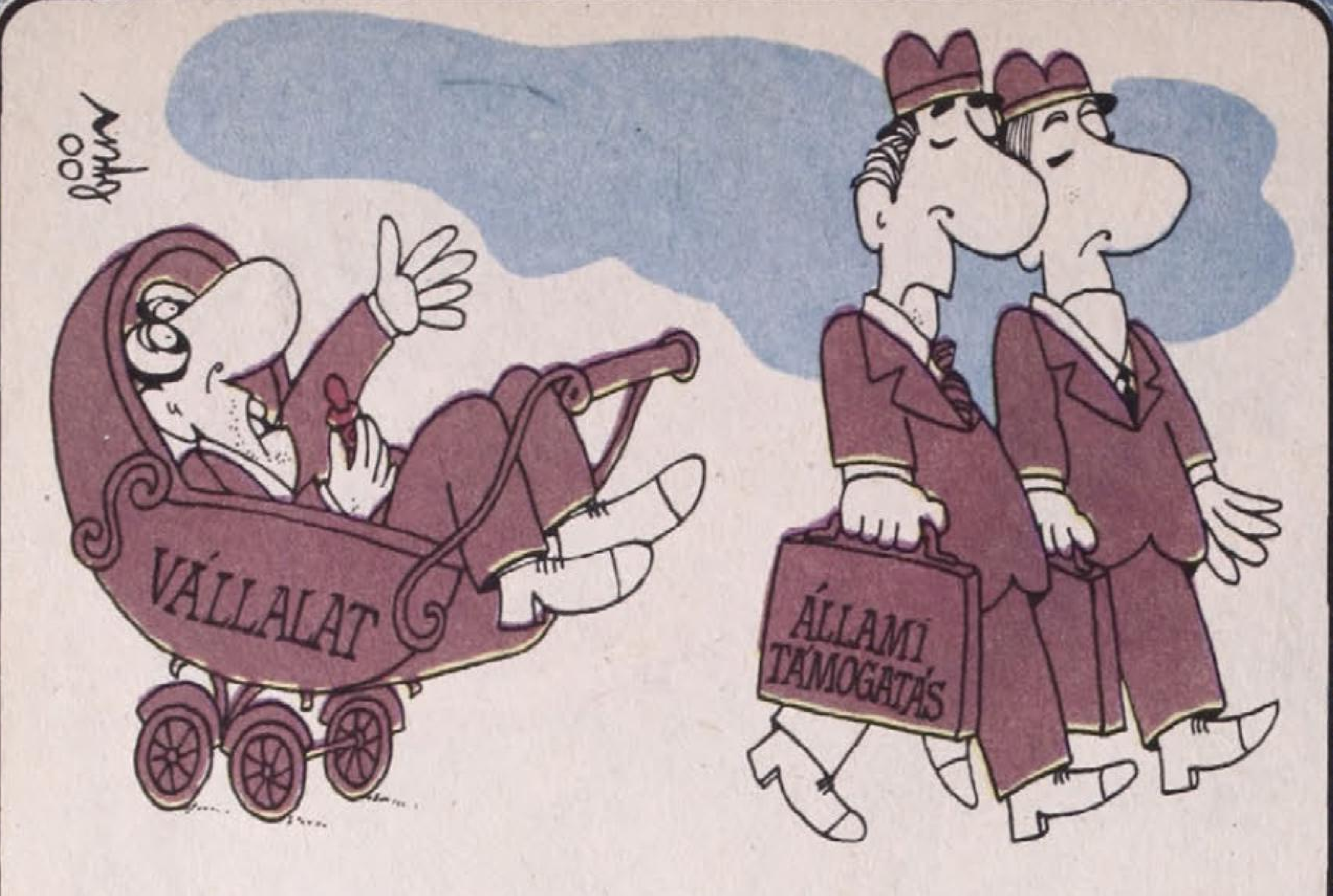
Barát József rajza

OSZTRÁK HITEL NÉLKÜL

– Ezennel átadom a fiatalok szállodáját!

(IFJÚSÁGI REVÜNK A 8–9. OLDALON)

mondjuk a magunkét

– Könnyű azt mondani, hogy álljak meg a saját lábamon!

...levelét megírta

„Kedves járművezető barátom! Bemutatkozom: én az utas vagyok. Ön a vezetőfülkében éberen figyeli az utat... Amikor bemondja a következő megálló helyét, érezzük, hogy gondol ránk... Ha az ajtók csukására figyelmeztet, a vendégeit féltve őrző gondos házigazda... Amikor udvariasan köszönti az utasokat, tájékoztat, esetleg tréfálkozik is, erősíti kedvező véleményünket vállalata minden dolgozójáról."

Csak kivonatosan idéztem abból a levélből, amely az Esti Hírlap mellékletében, a Fővárosi Közlekedésbiztonsági Tanács híradójában jelent meg, mint az Utas levele és amelyről a BKV forgalmi igazgatója rögtön utána becsületesen elmondta, hogy a BKV vezetői írták a járművezetőknek, a képzeletbeli Utas nevében. Akinek neve sincs, pedig lehetne, például Szilágyi Erzsébet, aki, tudjuk, levelét megírta. Bár ő maga. Hogy miért ír a BKV helyettünk levelet? Nem azért, mert az utas egészségileg akadályoztatva van (megfázott a buszra várva, hosszú, méla lesben), hanem nevelő célzattal.

Kitűnő ötlet! Igaz, az egyes utas is írhatna levelet – gyakran ír is –, de ő nem látja át e munka valóban meglevő nehézségeit, csak a maga útját járja, és ezért időnként bizony dohog, kritizál. Hát nem jobb, ha a vállalat vezetői írják meg az ő levelét is, előremutatóan, lelkesítve? Ezt másutt szintén meg kellene valósítani! „Kedves boltvezető barátom! Köszönöm, hogy nem dugta a pult alá a hűtőgépet és eladója csúszópénzt sem kért." Természetesen ezt is olyan szépen kellene megfogalmazni, mint az Utas levelét, ami nem könnyű tevékenység, de egyszerűbb, mint elegendő hűtőgéppel ellátni a boltokat. A lakó helyett is megírhatnák: „Drága IKV-ügyintéző barátom! Hálás vagyok Önnek, hogy nem dobott ki, sőt udvariasan megígérte, hogy utánanéz." Némely vezetőnek a képzeletbeli Állampolgár nevében írhatnának levelet: „Azzal, hogy megakadályozta, hogy feleslegesen tékozolják a pénzünket, erősítette kedvező véleményünket Országháza valamennyi dolgozójáról." „Köszönjük, hogy nem rontotta tovább az életszínvonalunkat." Ez ugyancsak nevelő célzatból íródna.

Egy szerelő megírta az újságnak, hogy a vállalat rossz munkaszervezése miatt nem jut el időben a megadott címekre. Az igazgató megfeddte, hogy lejáratja a vállalatot. Ez elkerülhető, ha az igazgató írja meg a levelet a Szerelő nevében. Talán egészségesebb lenne, ha Südi Bertalan leveleit is az érintett intézményekben fogalmaznák meg. Mindenütt lenne egy Südi-előadó, aki természetesen más gyakorlott sajtólevelezők munkáját is elvégezné. Így a szépet, a jót sikerülne jobban az előtérbe állítani. Ezek a fránya levelezők ugyanis főleg akkor vesznek elő papírt, ha panaszuk van, ha kirívót tapasztalnak. És arra még válaszolni is illik, míg a Levelezőnek a cégnél megfogalmazott levelét csak a vitrinbe kellene tenni. Vagy ami még jobb: a felettes szervhez eljuttatni. Hadd lássák, mennyire elégedett a Vásárló, a Dolgozó. A Képzeletbeli.

Földi Iván

Plusz három

Mérlegbeszámolón vettem részt a minap. Barátom beszámolt arról, hogy vett egy új mérleget a fürdőszobájukba, s felettébb elégedett volt vele mindaddig, amíg – átkozott információéhség! – ki nem olvasta a kartondobozát. Ott ugyanis az áll írva, hogy „pontosság: plusz–mínusz 3 százalék". Most már legalább tudom, fűzte hozzá (jobb szerző most közbeszúrná: némi éllel), mit jelent az a százszor hallott-olvasott szófordulat, hogy „gondos mérlegelés után..."

Istenem, mit nem adna egy ilyen mérlegért Szikszay Béla! (Tetszik ismerni: ő most a Csikós Nagy.) Ha az Árhivatal mérlege is csak három százaléknyit térne el a realitásoktól. És néha-néha mínuszban is...

Ha a budapesti lakásépítések mérlegében is csak 3 százalék lenne a mínusz, s nem harminc, negyven...

Ha a hazánk szénszükségletét megmérők is csak annyit tévedtek volna, mint ez a buta fürdőszobai jószág...

Nekem tetszik ez a kis műszer. Álmaim mérlege ez. Ráállok, s mondjuk nyolcvan kilót mutat, akkor azzal csalhatom magam, hogy csal a mérleg, s én nem vagyok több 77 kiló 60 dekánál.

Álmaim mérlege...

Korosztályommal együtt ifjonta sokat álmodoztam a 2000. esztendőről: hogyan is élünk akkor majd. Hittem, hogy tisztes, felhőtlen jómódban. Virágzó gyümölcsös leszünk, ha nem is maga a Kánaán, de legalább Kánaánka.

Most éppen a nagy megmérettetés napjait éljük. Izgatottan lesem a mutatót: merre, meddig mozdul? Mintha a mérleg csúfondárosan öltené rám a nyelvét...

Úgy tűnik, az új évezred küszöbén nem az fogad majd, amit – annyi „gondos mérlegelés" alapján – megterveztünk, megálmodtunk.

Most hát lázasan számolok: mennyi is kétezernek a három százaléka?

Radványi Barna

A FILOZÓFIA DOKTORA

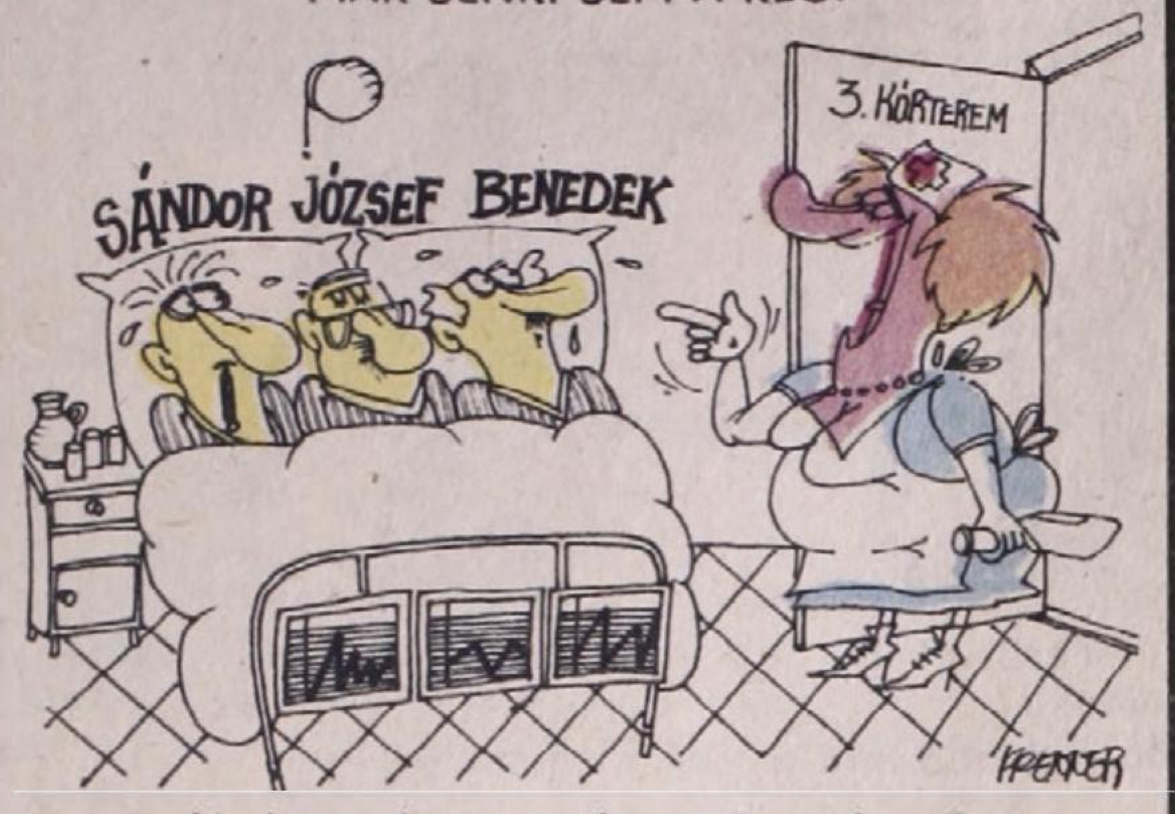

– Az is valami, hogy a szellemi táplálékot olcsóbban adják!

KRENNER ISTVÁN:

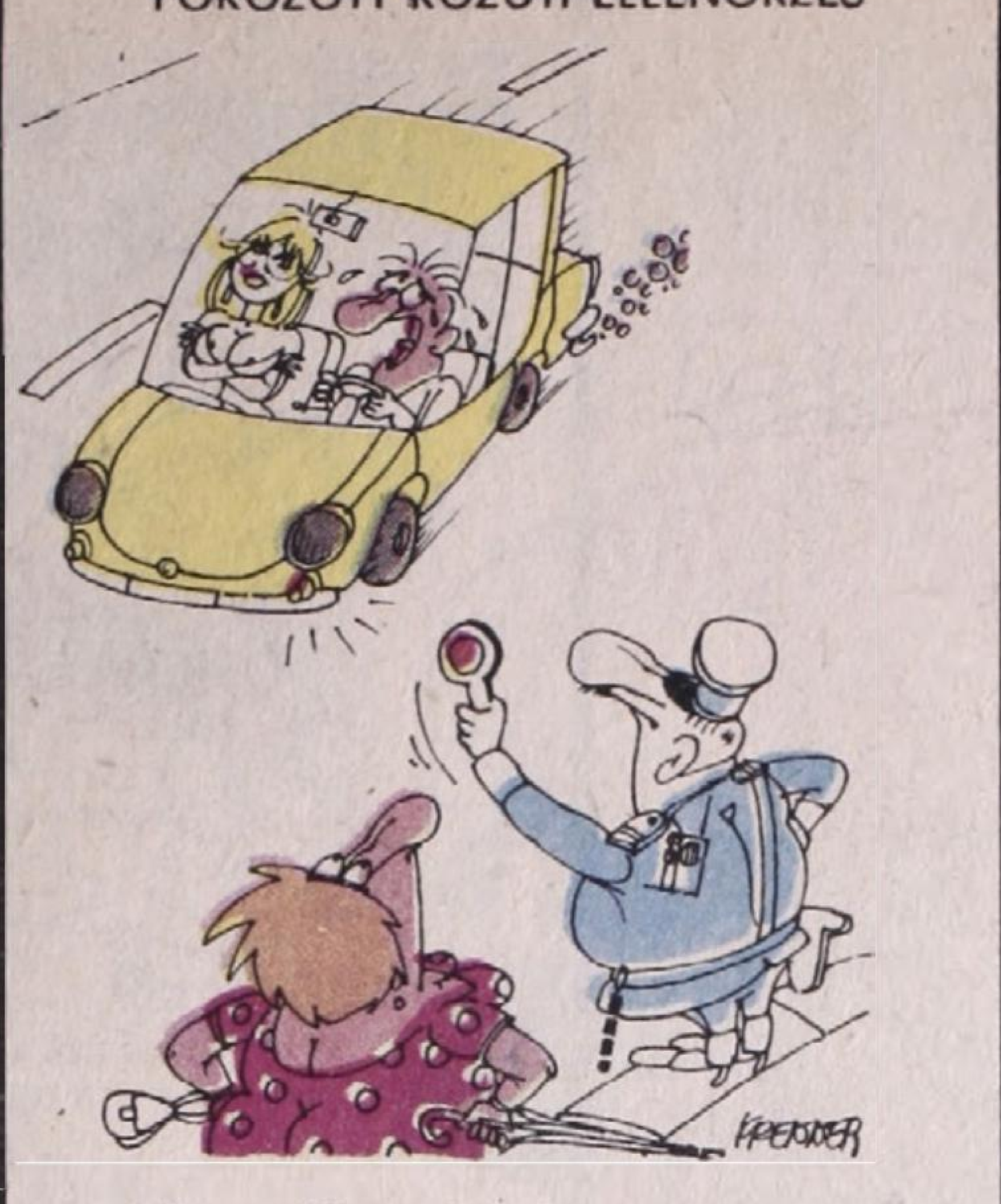
Na és most...

MÁR SENKI SEM A RÉGI

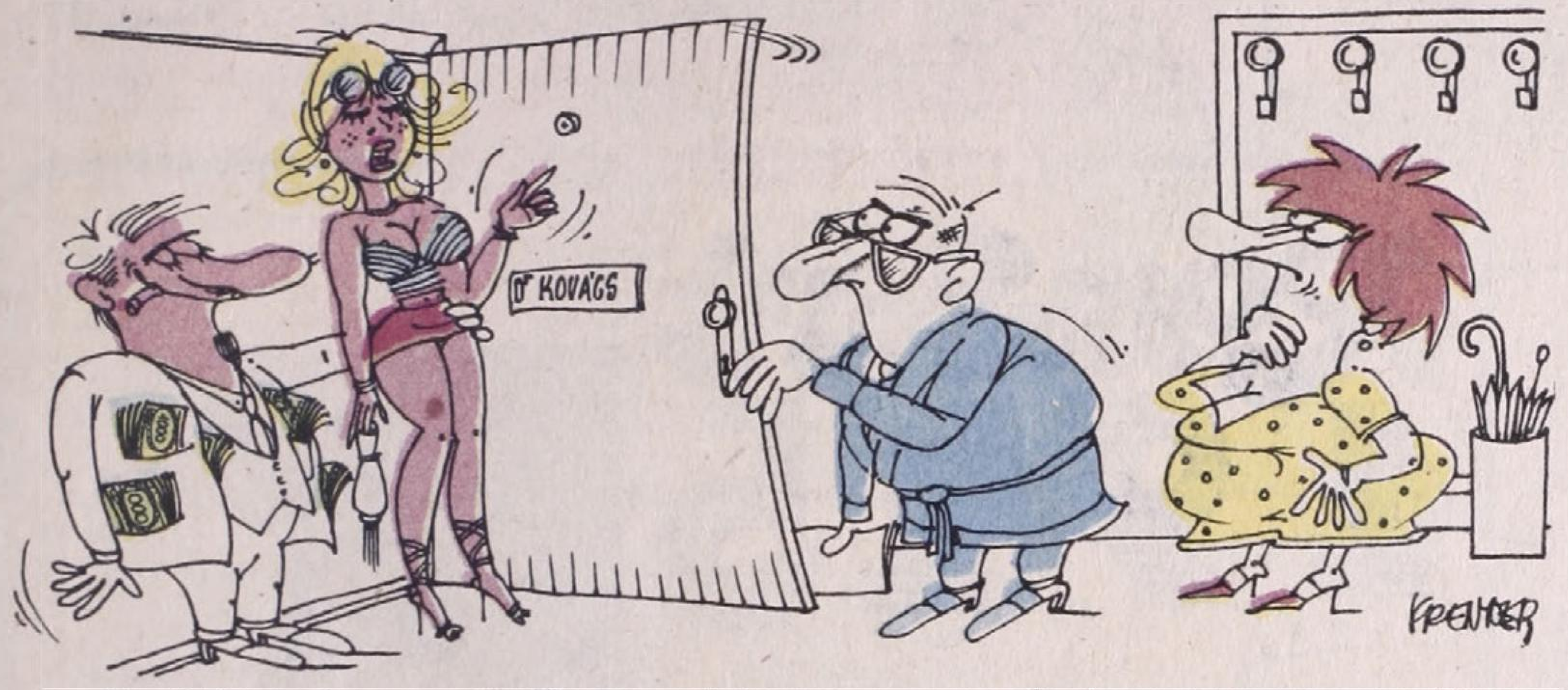
– Ahelyett, hogy meleget hoztak volna, maguk is ágyba dőlnek?!

FOKOZOTT KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

– A rendőr még hagyján, de ott van mellette a feleségem is!

KIRÁLYFI '85

– Ne ijedezzetek, nem mérnök, nem röntgenorvos, nem pedagógus, viszont van egy kis autóalkatrész boltja.

– Hiába pumpáljuk, valahol mindig szelel!

ÍTÉLET TÖRPEÜGYBEN

Tudor Géza egy kis hídon állt és ezüst egydollárosokat dobált a feneketlen tó fenekére.

– Ne csodálkozz – mondta nekem, holott eszem ágában sem volt. – Ezzel jelentős valutaösszegeket takarítok meg a népgazdaság számára.

– Trallala – mondtam. – Révület és mámor.

– Te most hülyének nézel, igaz? – akasztotta belém tekintetét, de lesöpörtem.

– Fogalmazz pontosabban – intettem. – Most még inkább.

– Na, idefigyelj. Mint tudod, a törpészeti szakág előadója vagyok a minisztériumban. Az ország kertitörpe ügyei az én kezemben futnak össze. Mármost a dolog úgy kezdődik, hogy az ocsmándi Hungaroflaszter egydolláros egységáron szállít törpegipszet a sagschoni Zinkeweiss & Söhne AG-nak. Aztán ugyanezt a gipszet a pityizáti Manógigant négy dolláért vásárolja vissza a sagschoni Zinkweiss & Söhne AG-tól.

– Ez őrület! – mondtam. – Hogyan kérhet a sagschoni Zinkweiss & Söhne ugyanazért a gipszért négyszeres árat?

– Hogyne kérhetne, ha egyszer megkapja?

– Álljon meg a menet! Miért nem vásárolja a pityizáti Manógigant a törpegipszet egyenest az ocsmándi Hungaroflasztertól?

– Magyar cég nem vásárolhat dollárért magyar cégtől.

– Akkor vásárolja forintért.

– Majd bolond lesz az ocsmándi Hungaroflaszter forintért adni, amikor dollárt is kaphat érte.

– De hát ez törpénként háromdolláros ráfizetés!

– Rá lehet fogni az árvízre.

– Nem is volt árvíz az idén.

– Akkor az influenzajárványra.

– Az sem volt.

Tudor Géza szigorúan nézett rám.

– Egyet jegyezz meg magadnak: árvíz és influenzajárvány mindig van. Már legalábbis bizonyos szempontból. Ám folytatom. A sagschoni Zinkweiss & Söhne AG-tól vásárolt gipszből a pityizáti Manógigant legyártja a nyerstörpéket és darabját öt dollárért eladja a knackwursti Rohzwerg IG-nek.

– Az mi az, hogy Rohzwerg?

– Nyerstörpe.

– Értem.

– Mármost a pityizáti Manógiganttól öt dollárért vásárolt nyerstörpéket a knackwursti Rohzwerg azonnyomban eladja a hörtölöndi Hófehérke Törpimpexnek. Darabját tíz dollárért.

– Dupla áron!

– Dupla Lutz, dupla Rittberger, dupla áron.

– Téboly. Hogyan kérhet a knackwursti Rohzwerg ugyanazért a nyerstörpéért kétszeres árat?

– Hogyne kérhetne, ha egyszer megkapja?

– Álljon meg a menet. Miért nem vásárolja a hörtölöndi Hófehérke Törpimpex a nyerstörpét egyenest a pityizáti Manógiganttól?

– Magyar cég nem vásárolhat dollárért magyar... ezt már egyszer letárgyaltuk. Na most a hörtölöndi Hófehérke Törpimpex a knackwursti Rohzwergtől tíz dollárért vásárolt nyerstörpét belakkozza és eladja a bücklingi Polygnome-nak, darabját hat dollárért.

– Most őrülök meg. Hát ha a nyerstörpét tíz dollárért vásárolta, miért adja a lakkostörpét hat dollárért?

– Mit csináljon, ha egyszer nem kap többet érte? Ki a nyavalyának kell ma kertitörpe? Nos, ha mindent összeszámolsz, rájöhetsz, hogy ily módon törpénként kétdolláros veszteséggel zártuk virágzó gnómüzletünket. Hát én most lefújtam az egészet. Rájöttem, hogy sokkal gazdaságosabb, ha inkább egydollárosokat hajigálok itt a vízbe. Ha évente csak tízezer kertitörpét számítasz, már önmagában tízezer dollár megtakarítást jelent. Nem csekélység.

– Na és, ha nyugatról mégis igény mutatkozik magyar törpékre?

Tudor Géza fölényesen mosolygott.

– Azt is megoldottam. Az ocsmándi Hungaroflaszter, a pityizáti Manógigant és hörtölöndi Hófehérke Törpimpex igazgatója máris timsózza magát. Szükség esetén, szerény bérleti díj fejében elmennek ők maguk nyugatra törpének. És tudod mi a legérdekesebb?

– Na?

– Hogy ehhez nem is kell olyan sokat zsugorodniok...

Peterdi Pál

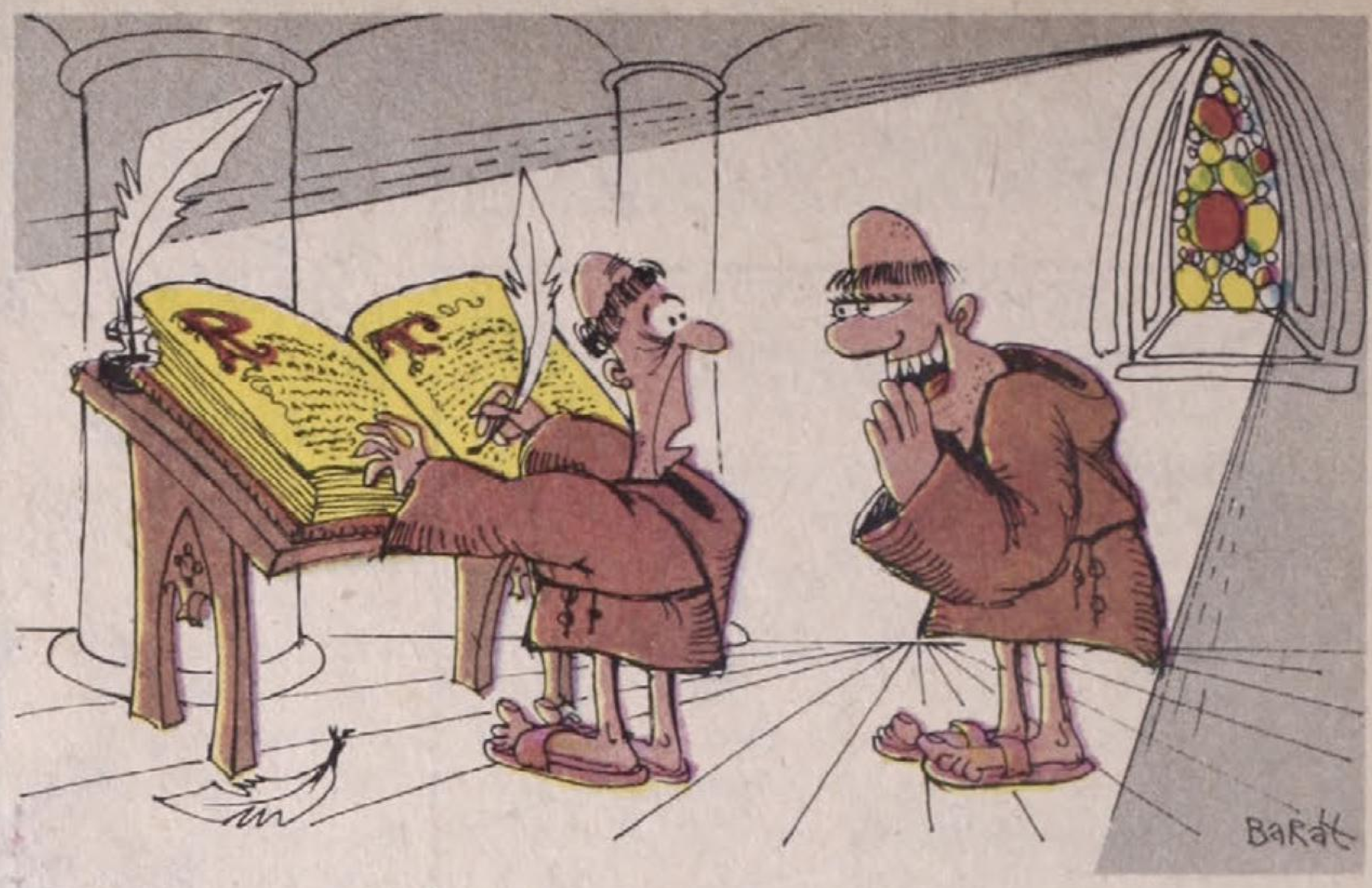
Kossuth Lajos azt üzente:

A SZÉCHENYI NEM A LEGNAGYOBB MAGYAR TÉVÉSOROZAT

TÖREKVŐ VÁLLALAT

HARÁCSOLÁS

– Magánkiadásban fogjuk terjeszteni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Anyuka, gyorsan nőnek a halak?
— De még mennyire! Az a ponty, melyet apád a tavasszal fogott, napról napra nagyobb lesz!

SZILÁNKOK

MODERN LAKÁS

— Vettem egy könyvet. Egyszerűen nem lehet letenni.

— Olyan érdekes olvasmány?

— Dehogy. Nincs hová.

NÉZŐPONT

— Nem szégyelli magát? Már kora reggel szinjózan?

PATRONÁLÁS

A szülői munkaközösséget patronálta a nagyszülői munkaközösség.

FOGYÓKÚRA

— Könyörgök, egyél egy franciakrémest. Nézni szeretném.

GŐG

— Tanár úr! A férjem magas beosztásának megfelelő osztálytársat ültessen a fiam mellé a padba.

MEGOLDÁS

— Ötven orvosom van. Mindegyik engedélyezett napi egy cigarettát.

ABSZURD

— Megmutatom a menyasszonyom fényképét. Parancsoljon!

— De hiszen ez egy üres lépcsőház!

— Igen. Még nem ért le a második emeletről.

TAKARÉKOSSÁG

— Megtanultam a holdvilág fénye mellett olvasni. Így kisebb a villanyszámlám.

SZIGORÚ TAXIS

— Uram, az én kocsimban tilos a dohányzás! Épp elég füst van attól, hogy én cigarettázom.

DICSEKVÉS

— Az én feleségem olyan kitűnő szakácsnő, hogy lófejből pompás szálkamentes halászlét készít.

MAI FALUSI KISLÁNY PESTEN

— Aztán vigyázz lányom, ha felmész a fővárosba, el ne csábítsd a pesti férfiakat...

ÜRÜGY

— Bontsunk pezsgőt. Valakinek biztosan születésnapja van ma az országban.

MAGÁNY

— Írtam egy nyolcoldalas levelet. De a borítékon becsületesen feltüntettem: címzett ismeretlen.

TÚLÓRA

— Nekem nincs családom, ezért szívesen benn maradok túlórázni.

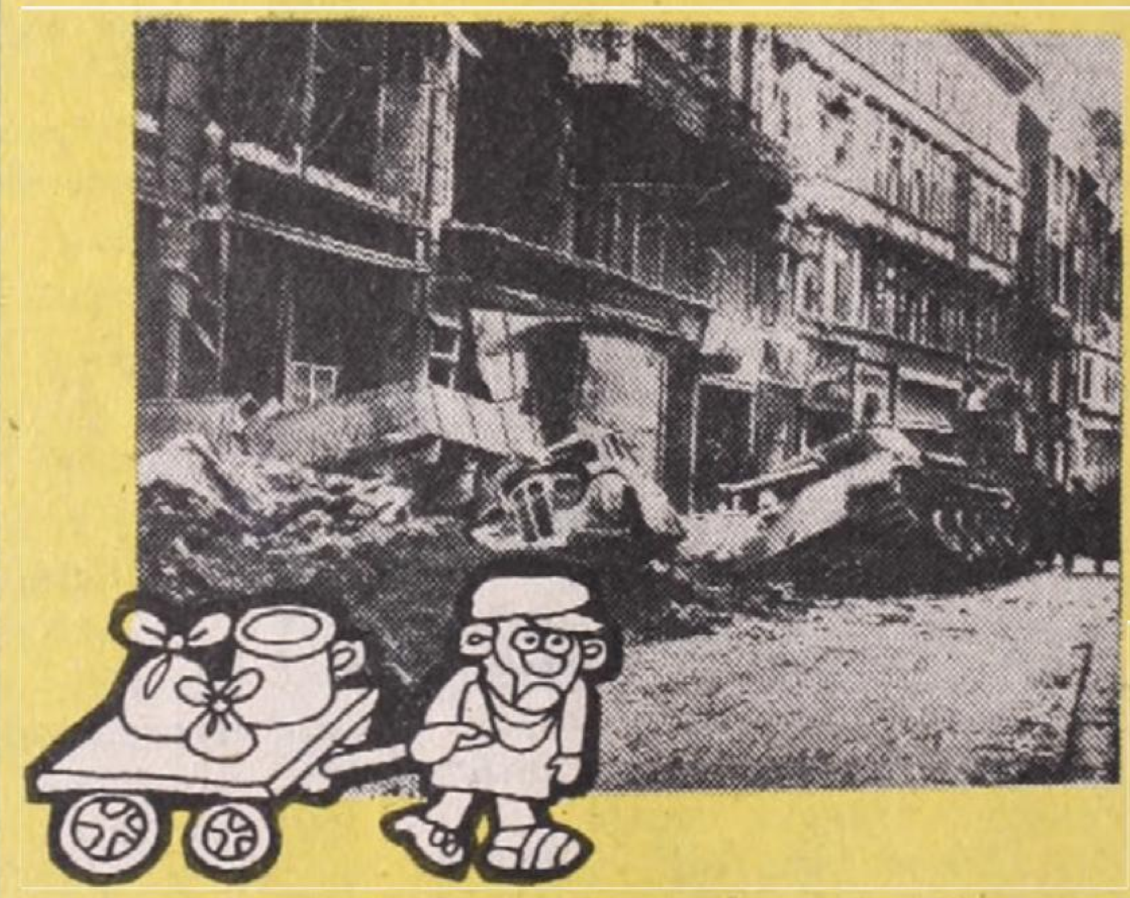
— Nekem meg olyan családom van, hogy én is szívesen benn maradok túlórázni.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

Komfort 1945

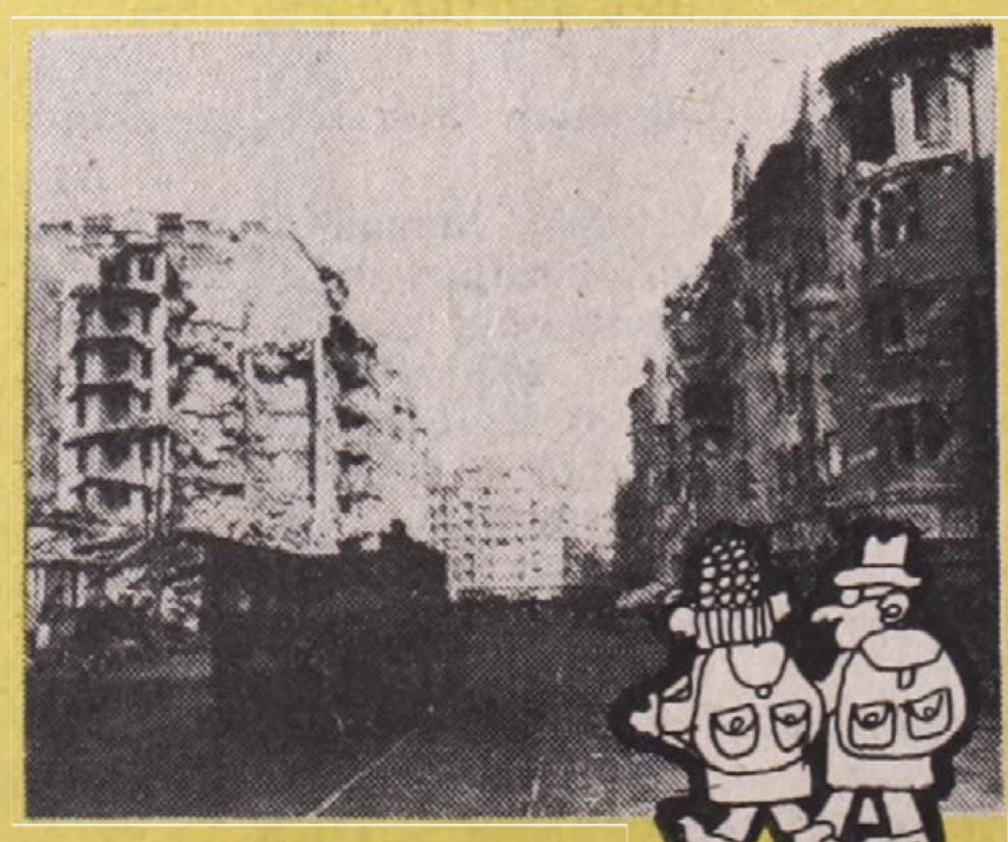

VENDÉGSZOBA

A jutányos bérösszegnek
feltehető okozata,
hogy vitatott volt a kégli
komfortjának fokozata.

PARKOLÓPARADICSOM

Magánkocsi csak ilyen volt,
ámde túl e semmiségen
parkolóhely városszerte
akadt minden mennyiségben.

INVENCTÚRÁK

A turizmus ügye miatt
szintén nem volt ok a búra,
virágzott a hátizsákos
zsírszalonnaszerző túra.

ÉJJEL-NAPPAL KÖZÉRT

Ez a közért mai szemmel
tán egy kissé sereghajtó,
de nyitva volt vasárnap is,
mivel hiányzott az ajtó.

Fülöp György rajzai

A Ludas Matyi közönségszolgálata

PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

A tavasz a különféle pályaválasztási tanácsadók, továbbtanulási tájékoztatók megjelenési szezonja. A füzetkéket a végzős nyolcadikosok, az érettségiző diákok, a pályakezdő diplomások még melegében elkapkodják. Mi is segíteni szeretnénk a pályakezdőknek, ezért közöljük az egyes szakmák, foglalkozások legfrisebb, 1985. évi munkaköri leírását.

Asztalos: antik bútort ad-vesz, asztalt, széket, szekrényt nem készít, nem javít, ha kell, pornófilmeket kölcsönöz.

Bádogos: vásárokon fazekakat árul, esőcsatornák alá fémhordókat jutányosan beszerez, nyáron amerikai palacsintát süt.

Csapos: sörözőt szerződéssel üzemeltet, délután biztosítási ügynök, ha nem emelik az adóját, nem szól közbe.

Darukezelő: magánkempinget vezet, mellesleg vattacukrot és tökmagot forgalmaz.

Esztergályos: orvosi műszereket innovál és hotdogot árul.

Fodrász: szépségkirálynőt és hamburgert menedzsel.

Gépésztechnikus: magánpanziót nyit, újgazdagoknak légkondicionálót szerel.

Hajóskapitány: vízibiciklit, szörföt kölcsönöz, teniszütőt húroz, korcsolyát élez.

Idomár: kutyasétáltatást vállal, díszhalakat, ékszerteknőst és szíriai aranyhörcsögöt árul.

Járműkarosszérialakatos: gépkocsivezetést oktat, autós-karambolos ralikat szervez.

Kőműves: házépítő gépeket, szerszámokat kölcsönöz, napszámosokat felhajt, engedély beszerzését vállalja, kőbányai sört korlátlanul szállít.

Katona: kukoricát tör, cukorrépát szed, árvízből ment, hóakadályokat szüntet meg, szülő nőket hóból kimenekít, hótól elzárt falvakba élelmet szállít, utat, hidat, felüljárót épít, árkot ás, kábelt, csövet fektet. (Megjegyzés: ez az egyetlen univerzális szakma. Fiatalok! Akármilyen munkára vágytok, teljesül a kívánságtok, ha bezupáltok.)

Logopédus: bűnözőket pártfogó-felügyel, nevelési tanácsadókban iktat, színészeket raccsolni tanít.

Művészettörténész: kutyakozmetikát vezet, műanyag E. T. figurákat szállít maszek trafikosoknak.

Muzeológus: szoláriumot nyit, napággyal kezel, aerobicot vezet.

Mérnök: személyi számítógépén otthon játékprogramokat készít, bérmunkát vállal.

Óvónő: takarítást, ablaktisztítást vállal.

Orvos: szexuális tanácsokat ad, újságcikkeket ír, előadásokat és markot tart.

Pszichológus: társkereső gmk-t vezet, kubikol.

Rádióműszerész: magántaxizik, videószalagokat árul, tévé-antennát bécsi hullámhosszra állít.

Színész (énekes, táncos, stb.): borozót nyit, panoptikumot gründol, menyasszonyi ruhakölcsönzőt vezet.

Tanácsi tisztviselő: vagont rak ki, hogy megéljen.

Tűzoltó: Dunából autót kivontat, dinkát a Turulról leszed, pincéből vizet szivattyúz, esetenként tüzet is olt.

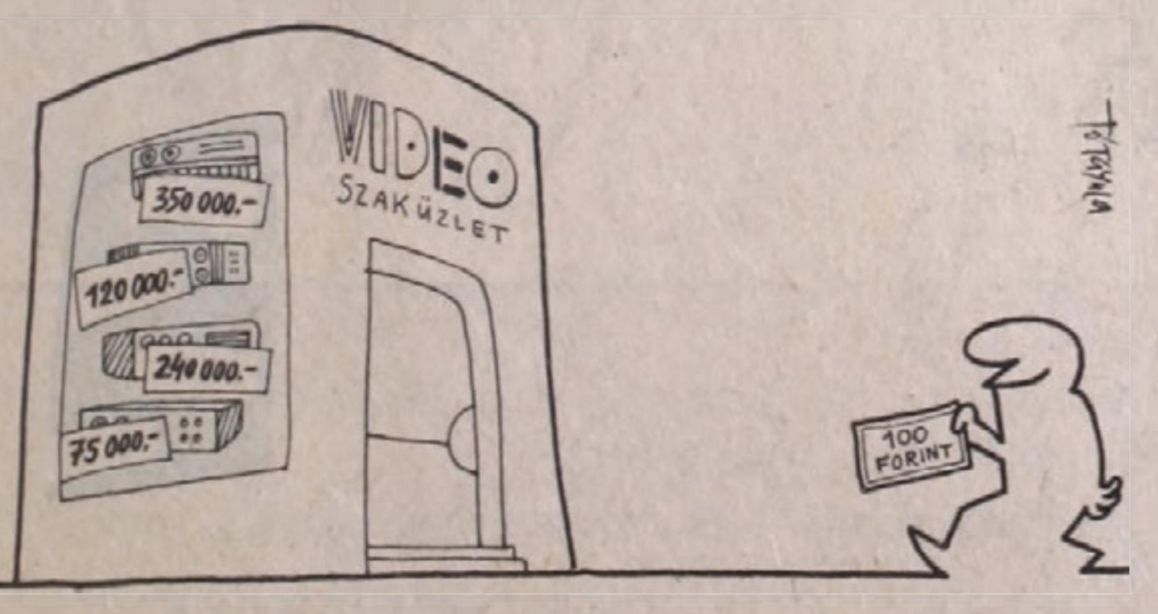
Újságíró: pályaelhagyással autóalkatrész pjt-t vezet vagy áruházi reklámhadjáratot.

Villanyszerelő: gmk-ban földrengés-előrejelző készülékeket tart karban.

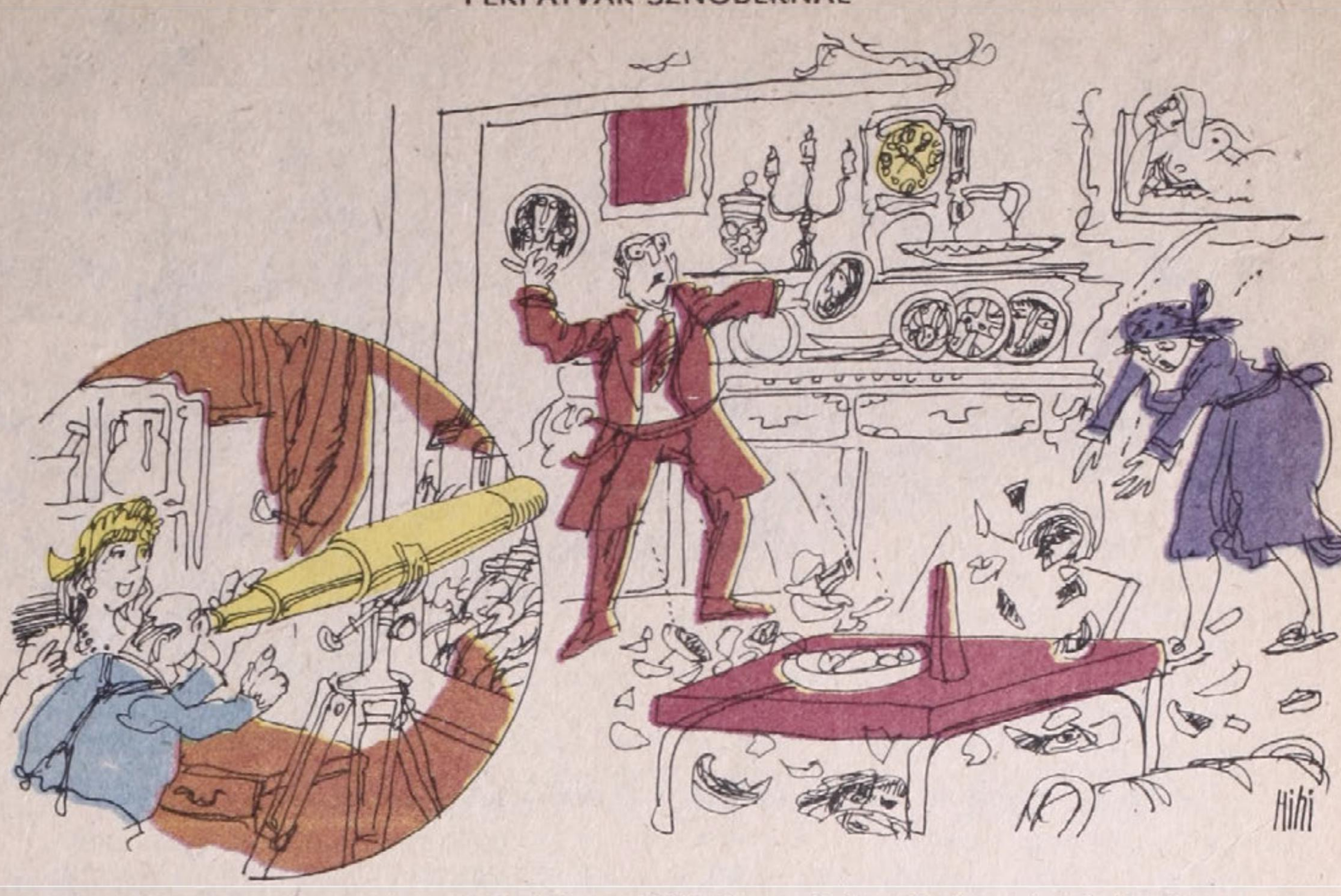
Zsonglőr: kijön a saját fizetéséből.

Majláth László

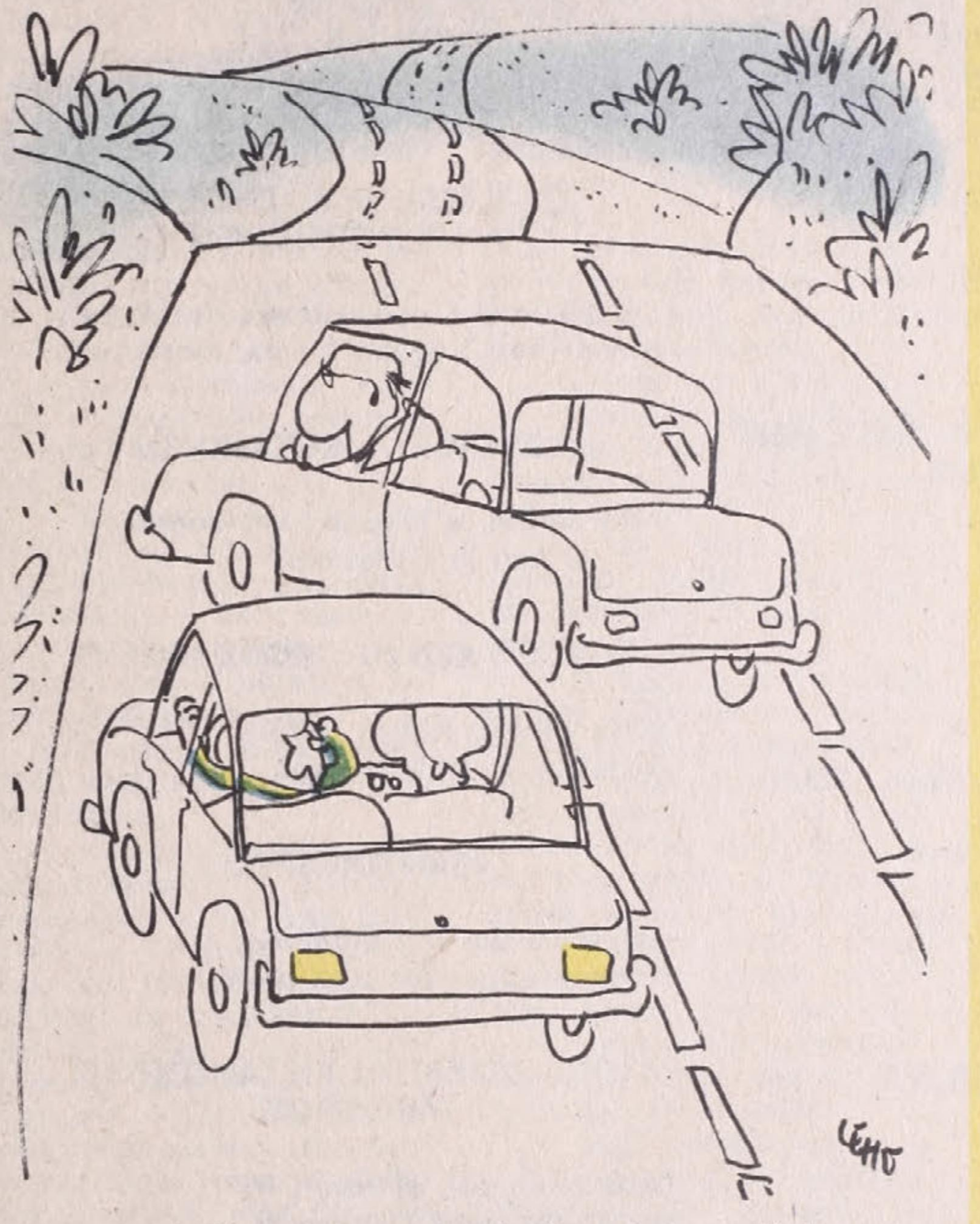
A MENO MANO

PERPATVAR SZNOBEKNÁL

– Figyelj csak! Most vagdossák a földhöz a Szász Endre tányérokat!

– Na, megint egy szabadszombatos autós!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Miért vagy olyan szomorú? — kérdi Kissnét a barátnője.

— Az a gyanúm, hogy a férjem el fog válni tőlem.

— Miből gondolod?

— Abból, hogy tegnap bemutatta a legjobb barátját, Kovácsot.

— Na és, ez még nem válóok.

— Nem válóok? Tudod te azt, hogy az a Kovács milyen jóképű férfi?

* * *

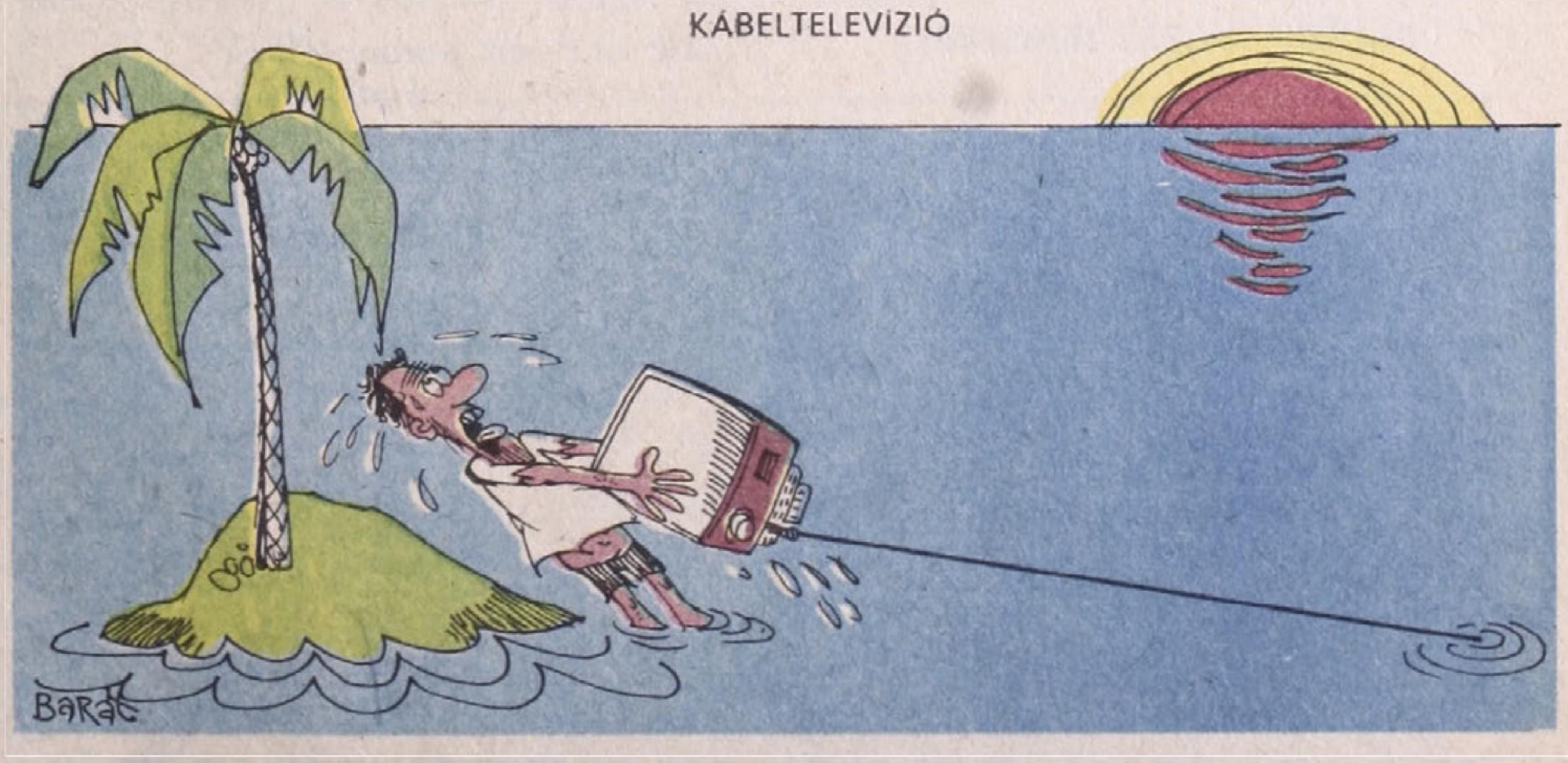
Kovács a moziban rászól az előtte ülő hölgyre:

— Asszonyom, vegye le a kalapját, mert én nevetni jöttem ide, és nem azért, hogy a kalapját nézzem.

A hölgy visszaszól:

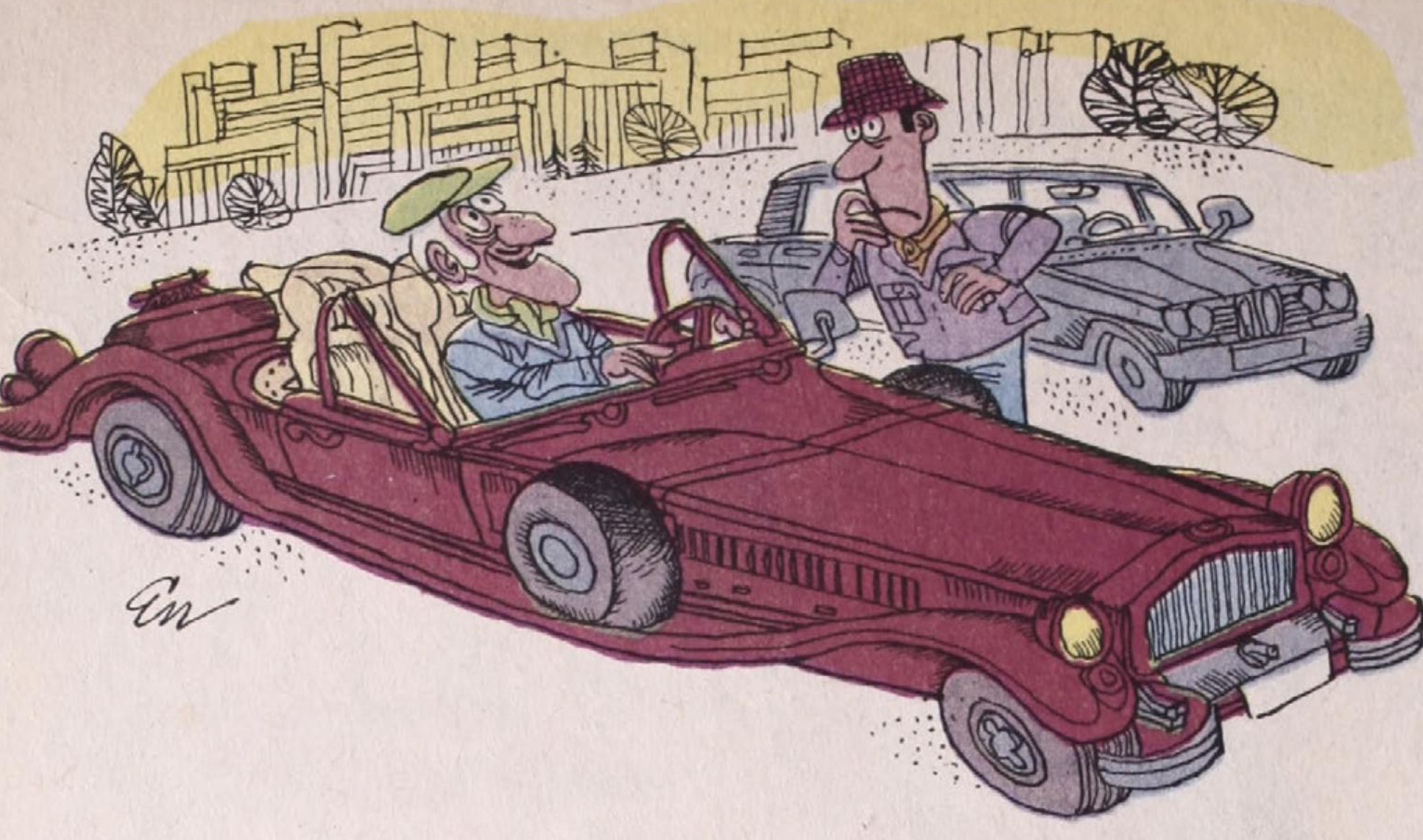
— Figyelje a vállamat, és ha látja, hogy rángatózik, akkor nevessen.

KÁBELTELEVÍZIÓ

Együgyű kérdésünk:

ŐSSZEL A TAXIÓRÁKAT IS VISSZAÁLLÍTJÁK MAJD?

– Az én kocsimban, amíg a tankból a motorba jut a benzin, elfogy egy liter!

AGYRÉM-RÍMEK

NEM IS OLYAN AGYRÉM...

Nem mehetünk idén nyáron
nyaralni, csak idényáron...

PARTFOGÓJÁRA ÉPÍTŐ ÉHES EGÉR KECSKERÍME

Vélem:
a zongorán ebédelek;
vélem
azon korán eb édeleg.

ÜNNEPSÉG TISZTAVATÁS UTÁN

„Még alig, hogy feleskövék,
elfogytak a feles Cuvée-k.
Egyenruhám tiszta WAT, ó!
Kellett nékem tisztavató..."

ZENÉLŐ AMULETT

Ugyan, talizmán,
búgj Antal izmán,
hadd hallja meg az a
buggyant Alíz mán!

BALSZERENCSÉS TENGERÉSZ

Borzasztó, ja,
mennyi itt a torlasz, bója!
S mind e bajnak tetejébe
szétment hajóm porlasztója!

TEVELÉTSZÁM-ELLENŐRZÉS A HELYŐRSÉGBEN

Zord káplára van e tevés-kiosztnak:
tevéd itten hogyha kevés, kiosztnak!

SZAKÁCS A KUKTÁKHOZ

Míg sülnek e kikerikik ott ketten,
ki veri ki kotlettem?

TÁNCOS KEDVŰ OROSZ LEGÉNY

Nem altatja Kolját párna:
fektében is polkát járna.

LEÁNYDICSÉRŐ

Azt szeretem szeretőmben,
hogy mindig kárt tesz erőmben!

NŐI ÁLDOZATTAL KISZABADÍTOTT TÁBORNOK

Szabad leszel, él-vezér, te:
arád épp most élvez érte.

CSINOS CSINTALANOK KECSKERÍME

Többé már nem paranosolnak
a lányok szájuknak,
mihelyt dévaj kópék nyúlnak
alá szoknyájuknak!

Timár György

IKAROSZ

– Ne vegyél mély lélegzetet! A mi tüdőnk nincs hozzászokva az ilyen tiszta levegőhöz.

ÁTDOLGOZÁS

A februári (2. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:

„A fenségestől a nevetségesig csak egy lépés."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

ifj. Herczeg Barna, Dédestapolcsány, Hunyadi u. 63. 3643
Szirtesi Gyula, Bp. XIII., Mosoly u. 44. 1131
Benkő Ferencné, Dunaújváros, Balogh Á. u. 12. 2400

A nyereményeket postán küldtük el.

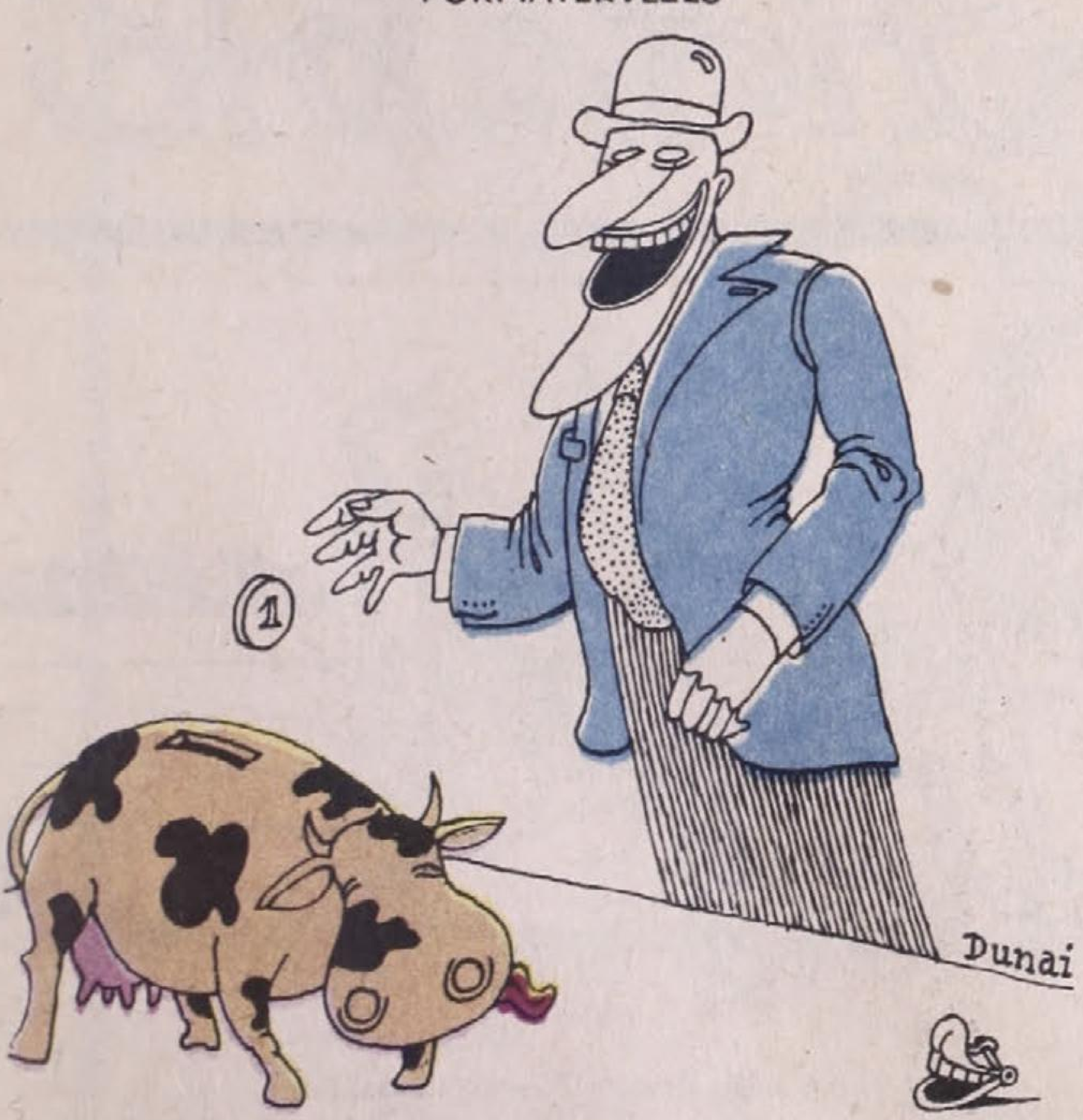
Új amerikai világcsúcs hátrafutásban

VIGYÁZZUNK, MÉG MEGÉRJÜK, HOGY UTOLÉRNEK BENNÜNKET!

NAGYLEMEZ

FORMATERVEZÉS

KI LESZ A KIRÁLYNŐ?

A Szájzár és Agylakat Tröszt összes helyiségében javában állt a bál. Még Teknősbika néni, a szilaj kézbesítőnő is alig bírt feltörő érzelmeivel.

— Ki lesz a Miss Szájzár és Agylakat? — járt szájról szájra a kérdés. Többen tudni vélték, hogy az igazgató unokahúgára kell szavazni, mások szerint ez már csak azért sem lehetséges, mert az igazgató unokahúga a Miss Egybesült Kétszersült címért áll rajthoz.

A tröszt szakszervezeti bizottsága akkor már vagy harmadik napja ülésezett, de döntés csak nem született. A bizalmi testület sehogyan sem akarta elfogadni a vállalat vezetése által előterjesztett javaslatot, miszerint Nemzethy Valéria, a Szájpadlás üzemrész fényezője képviselje a vállalatot a kerületi selejtezőn.

— A selejtezőn talán még lehetne — mondta a többiek nevében Laza Komilfó főbizalmi. — De a versenyre nem engedhetjük. Olyan ronda, hogy a napra se lehet nézni, de rá sem.

Ez kis híján hathatós érv volt, csak senki nem vette komolyan.

— Akkor kire gondolnak az elvtársak? — kérdezte némi éllel Bármi Áron igazgató. — Osztrák partnereink azt szeretnék, ha a Szájzár és Agylakat Trösztöt Nemzethy Valéria képviselné. Ebben az esetben ugyanis hajlandók lennének megvásárolni azt a harminchétezer tonna agylakatot, amelyet már tíz éve hiába próbálunk értékesíteni, s mint piackutatóink jelentették, sem az eszkimóknak, sem pedig a busmanoknak nem kell.

— Mi Sivár Arankára gondoltunk — állt föl Teknősbika néni, aki szilaj kézbesítő létére szintén tagja volt a rangos testületnek. — Ő nemcsak szép, de némi tapasztalata is van a szépségversenyeken való indulásban. Túl azon, hogy anyagi ágon Egyenes Ági rokonságához tartozik — azt hiszem, ezt a nevet nem kell különösebben megvilágítani —, tavaly nagy sikerrel indult az üzemi Zuhanyközi Zónadöntőn, ahol csak azért szorult a második helyre, mert véletlenül a melegvízcsapot engedte meg és leforrázta magát.

A szépségkirálynő kampány hatodik hetében már lehetetlen volt nem meghallani a pusmogást.

— Csalás van a dologban — mondták az emberek. — Talán bunda is, de hogy valami nem stimmel, az szinte biztos.

Dr. Vas Trezor, a vállalat főkönyvelője nem fogta fel ilyen tragikusan a helyzetet.

— A Szájzár és Agylakat Tröszt egyenletesen fejlődik — írta egy jelentésében, melyet saját íróasztala számára gyártott. — Az előző évihez képest sokat léptünk előre a szájzárak minőségének terén, ma már, hála a kooperációnak, olyan szájzárat is tudunk készíteni, amely nem csikorog.

Az embereket azonban nem nyugtatta meg az íróasztalba zárt jelentés.

— Szép lehetek, de okos nem! — csapott az asztalra Közbiztonság Szilárd, a gyári labdarúgócsapat kapitánya. — Sivár Arankát akarjuk, esetleg Lelkesné Fásult Margitot, de ez már a végső haladék!

Bármi Áron igazgató azonban hajthatatlannak tűnt.

— Nem azért, mert rokonságban vagyok Nemzethy Valériával — állt föl néhány nappal később a termelési értekezleten —, ez ugyanis csupán egy véletlen egybeesés, de úgy gondolom, ő tudná a legjobban képviselni színeinket a kerületi selejtezőn.

— Nincsenek is színeink — mondta egy hang. — Olyan szürkék vagyunk, hogy a verebet is csak állathatározóval lehet megkülönböztetni tőlünk.

Egy nappal a szépségkirálynő-választás előtt Nemzethy Valéria délceg, gepárdot megszégyenítő járásával belejtett Vérbő Naokád személyzetis szobájába.

— Tessék, az önéletrajzom! — nyújtott át egy vastag borítékot.

— Ahogy megbeszéltük! — tette hozzá jelentőségteljesen.

Másnap, a szépségkirálynő-választáson már korántsem volt ennyire jelentőségteljes; mindenki nagy meglepetésére ugyanis nem ő, hanem Üde Hajnalka nyert el jogot a Miss Szájzár és Agylakat kitüntető cím viselésére. A fiatal kézilány se rokona, se boldog őse nem volt senkinek, ám olyan formákkal rendelkezett, hogy még a legrégibb törzsgárdatagok is csettintettek elragadtatásukban.

— Az embereket nem lehet becsapni — súgta kárörvendően Teknősbika néni a mellette ülő Nemzethy Valéria fülébe.

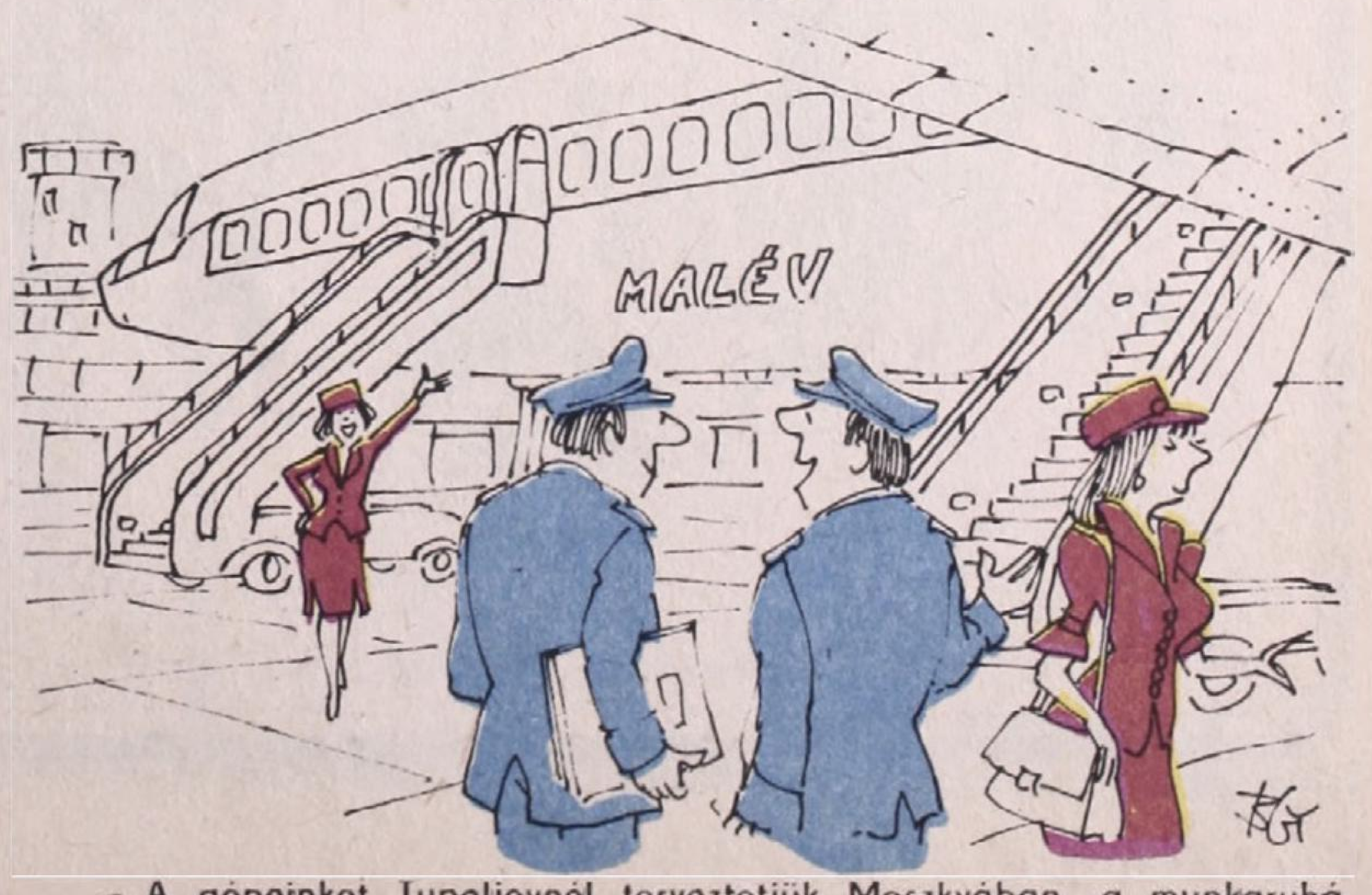
— De be lehet! — mondta az. Felállt, kirohant a teremből és úgy becsapta az ajtót, hogy az ott összegyűlt emberek azóta is azt várják, hogy valaki rájuk nyissa az ajtót.

Föld S. Péter

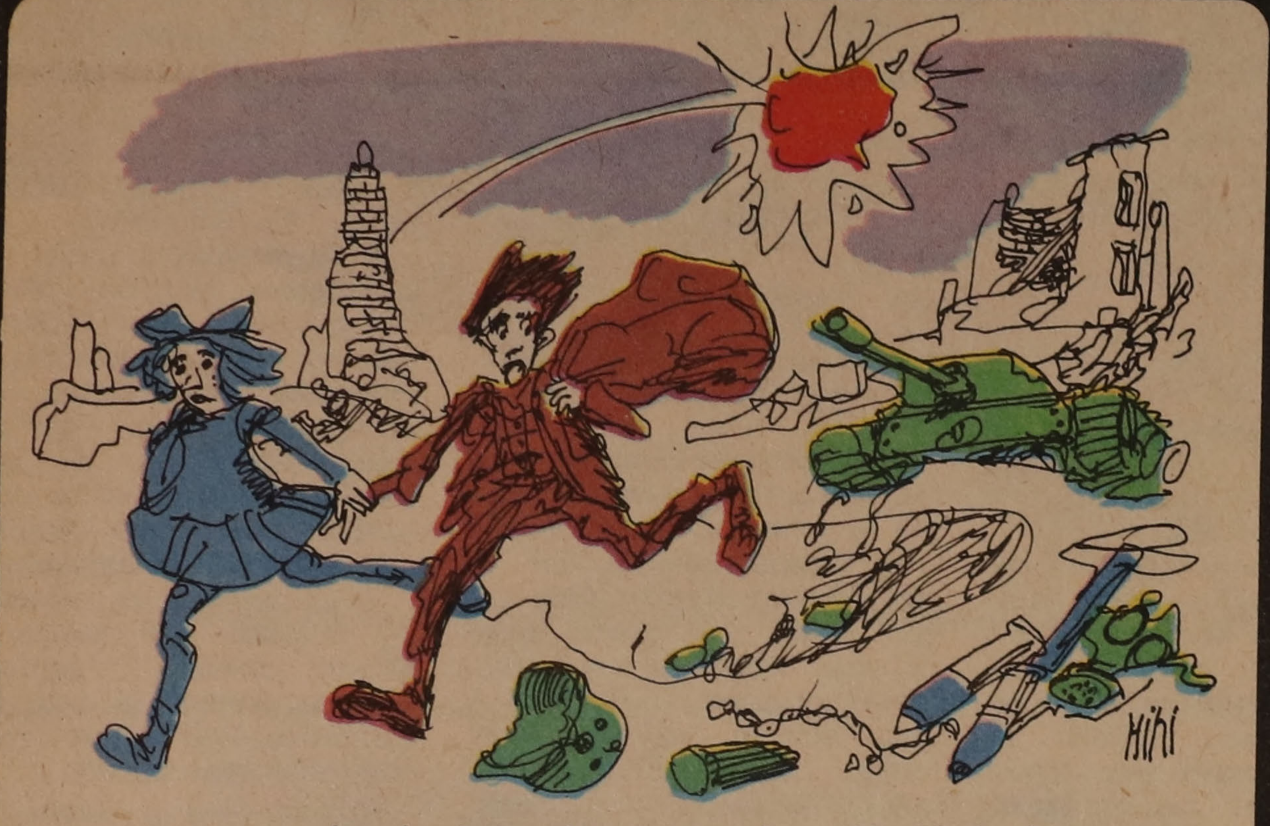
– Utoljára kérdezem: ki rakott rajzszöget a kocsim kereke alá?!

INTERNACIONALIZMUS

– A gépeinket Tupoljevnél terveztetjük Moszkvában, a munkaruhákat pedig Párizsban csinálja Pierre Cardin.

Mi is voltunk fiatalok

– . . . és sok mindent köszönhettünk az idősebbeknek.

EMLÉK 1951-BŐL

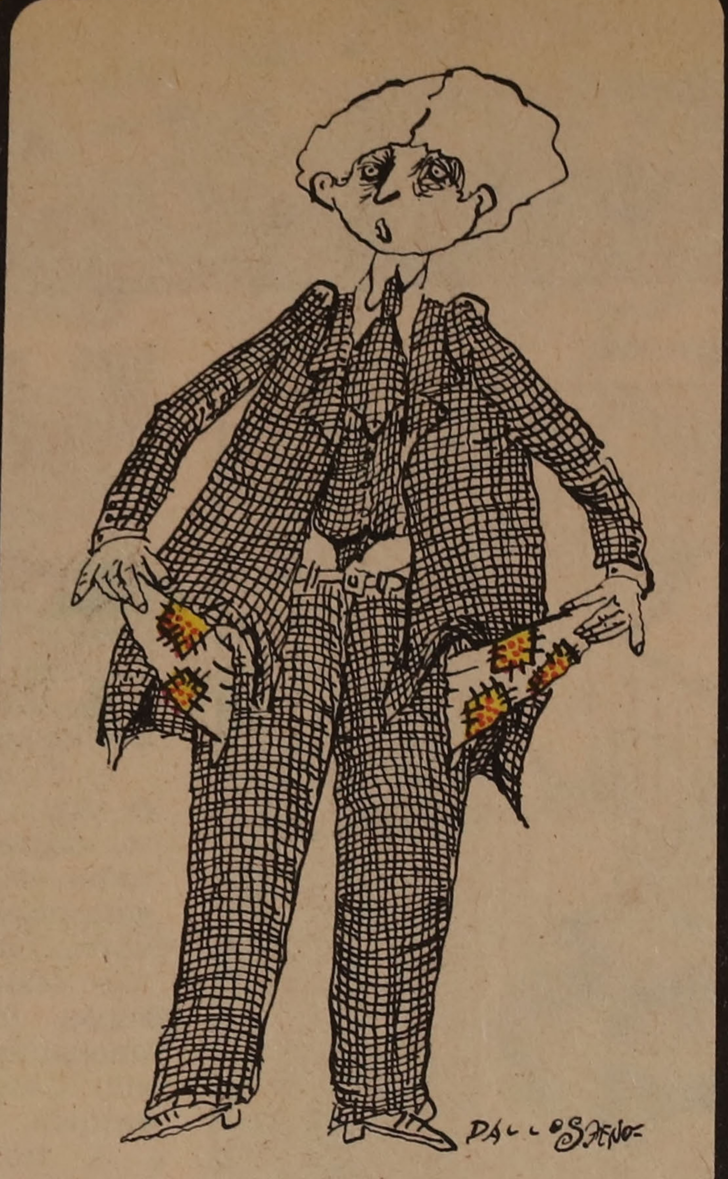

– A legjobban úgy bizonyíthatod be a szerelmedet, Balázs elvtárs, ha eljössz velem társadalmi munkára.

MÁRCIUSI IFJAK

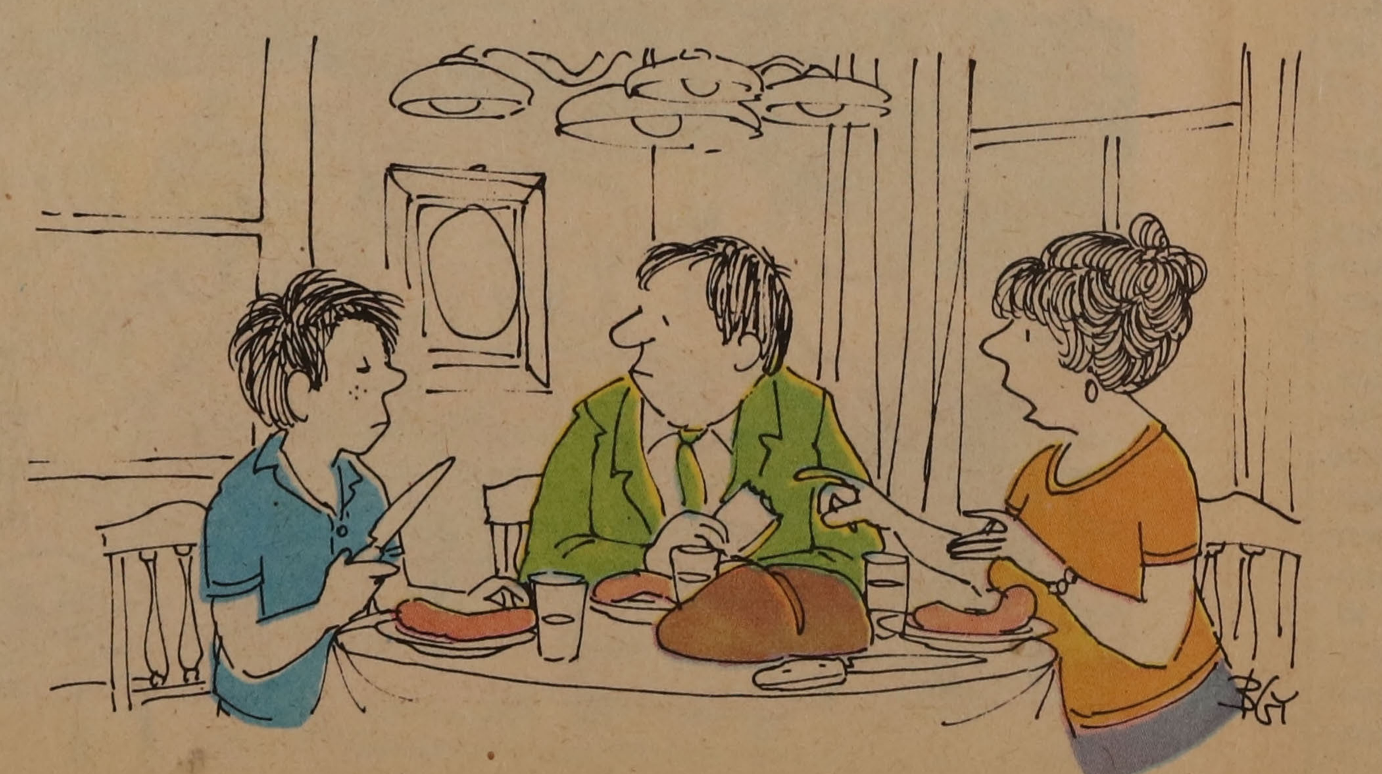

– Kárhozott az ősapám?!

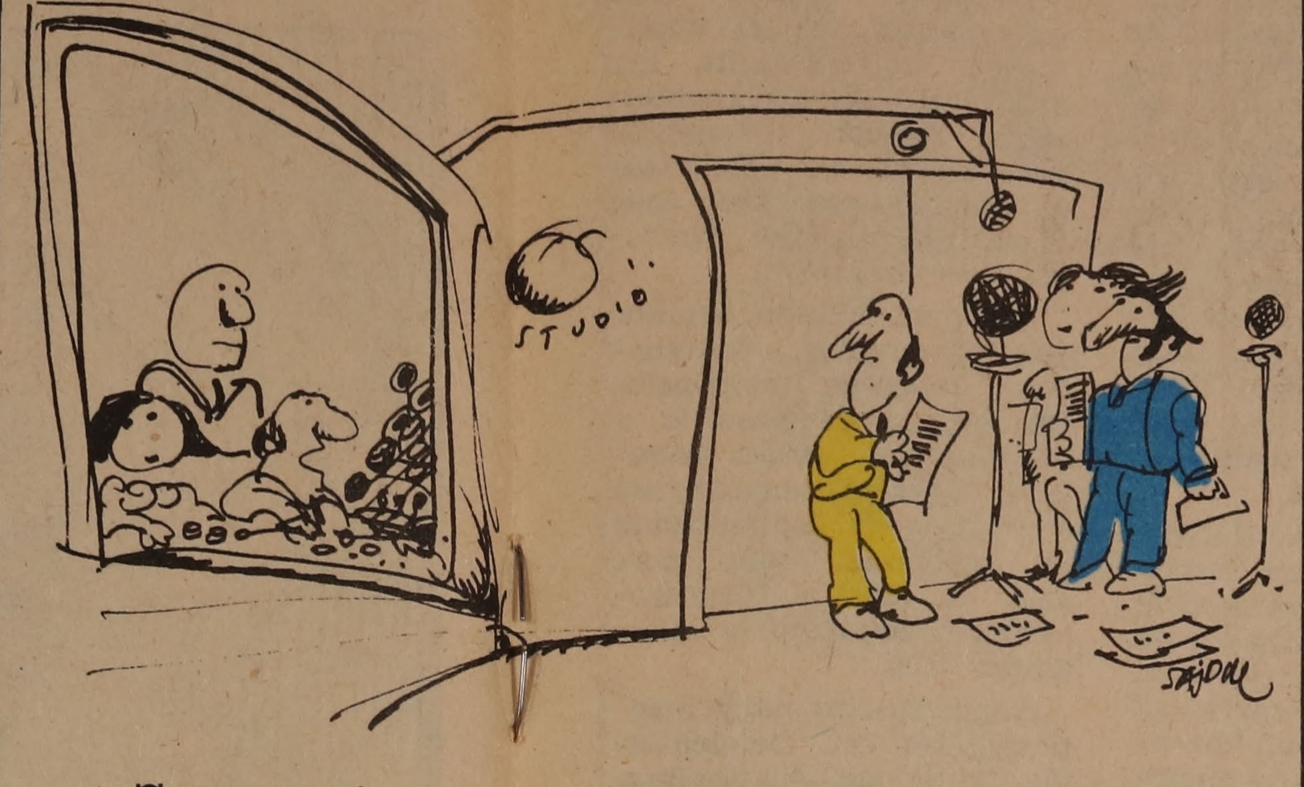

– Én még láttam Pesten lovaskocsit.

– Edd meg szépen azt a drága kétforintos kolbászt!

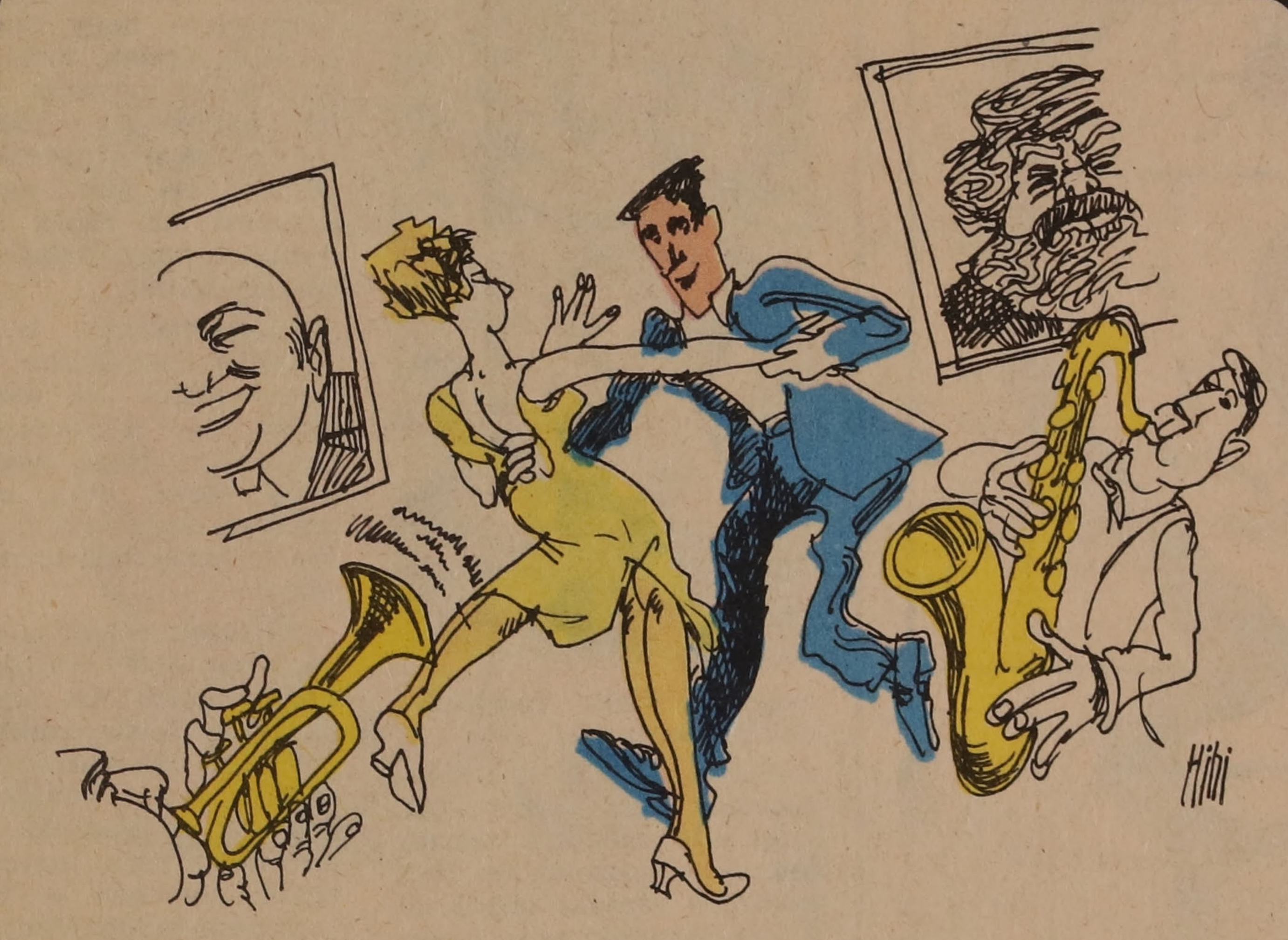
IFJÚSÁGI DARAB

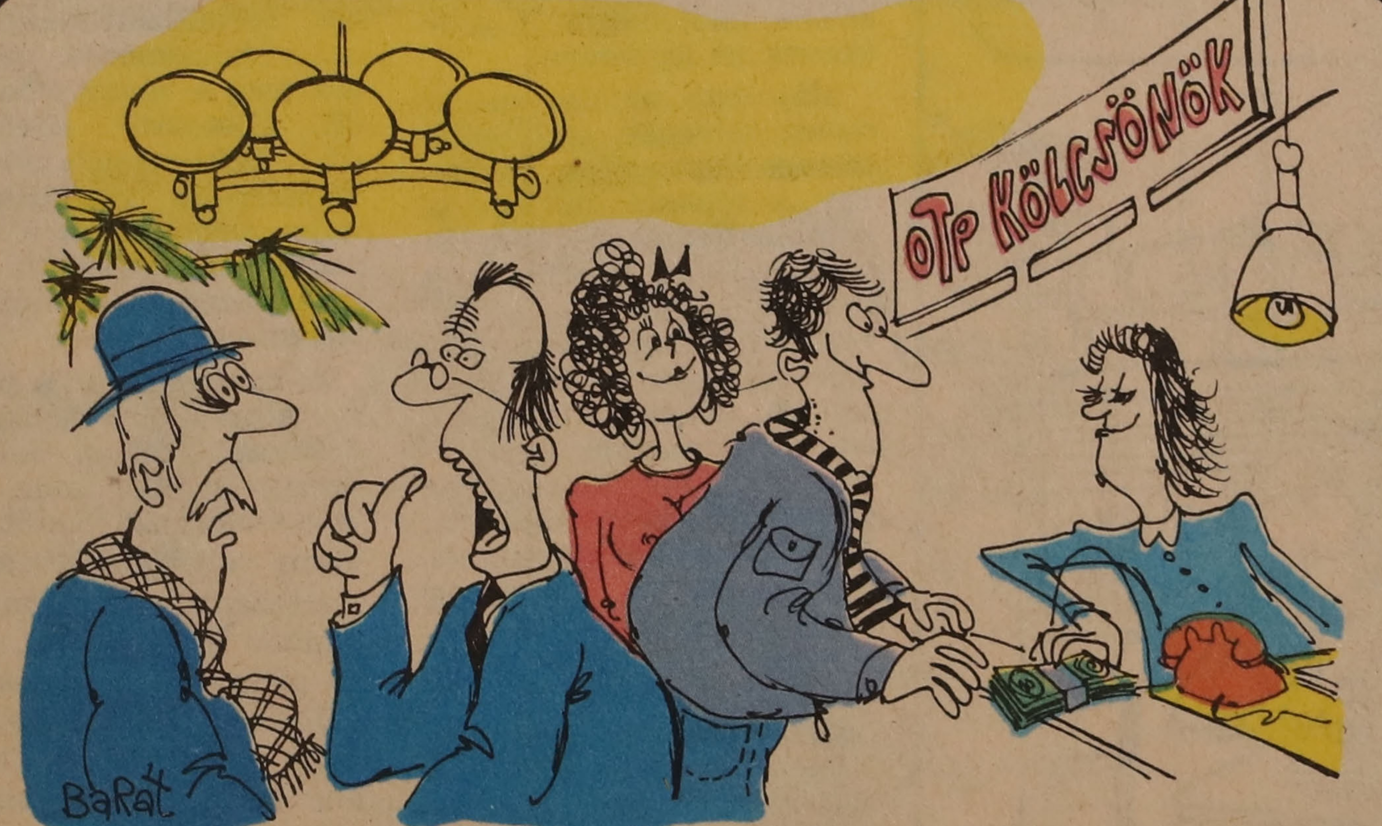
– Öregem, ne így káromkodj! A mai gyerekek teljesen más szavakat használnak.

– Döglöttek értem a nők. Enyém volt a legszebb lóden.

– Két szeminárium közt roptuk a szvinget.

– Nekünk még elég volt a jövőbe vetett hitünk.

Én még fiatal vagyok

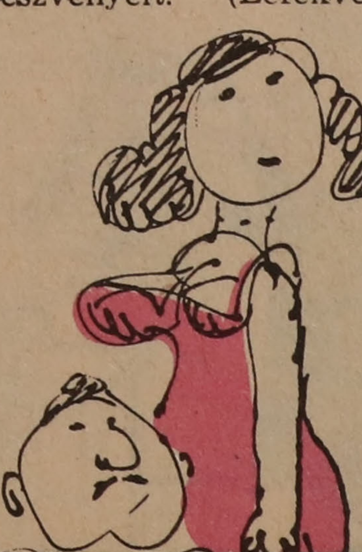

Annak ellenére, hogy már ősz a hajam és kopaszodom. Az igaz, hogy van egy kis pocakom, de — egy kis jóindulattal — azt is lehetne mondani róla, hogy „na nézd csak, milyen szép kis hasikája van ennek a gyereknek, egyem meg a szívit, milyen aranyos!"

Igen, én még mindig fiatal vagyok. Reggelenként felírom magamnak — kis papírcetlikre —, hogy mit kell elintéznem aznap, aztán otthon hagyom a cetliket, de azt nem kell feljegyeznem, hogy hagyjam otthon a cetliket, mert pontosan tudom, hogy otthon hagytam őket. Hál'isten, a memóriám még a régi. Egy kis agytornával az is eszembe jut, hogy mit kellett volna tennem aznap. Például: az órámat el kell vinni javíttatni a Patyolatba és el kell vinnem ebédelni Hédikét az óráshoz, mert mindig késik. Öt óra helyett mindig hat órára jön el a randevúra.

Mi is voltunk fiatalok? Én még mindig fiatal vagyok. Az előbb szóba hoztam Hédikét, aki jóval fiatalabb nálam, de mellette úgy érzem magam, mintha siheder lennék. Bohó ifjú. Kamasz. Kéz a kézben járjuk a pesti utcákat, mert én egy kicsit szórakozott vagyok és ő vezet át a túloldalra, hogy ne üssön el minket egy autó.

Én még fiatal vagyok, egy süvölvény, egy kamasz — lélekben. Arról álmodozom, hogy tengerész leszek és felfedezem Európát, majd egy marék színesgyöngyért megveszem a primitív, de jólelkű, jóindulatú Rotschild bankház összes részvényeit. (Lefekvés előtt mindig beszedek egy noxyront.) És arról is gyakran álmodom, hogy kiszabadítom Hédikét a tűzokádó, hétfejű férje újpalotai lakásából, ahol fogva tartja. (Egy darab eunoctin).

Ha már pletykálok, hadd mondjam el, hogy Évike, pardon Hédike (néha nem jut eszembe a neve, elnézést kérek!) többszörösen elvált asszony. A jelenlegi férje, ha jól emlékszem, az ötödik. De lehet, hogy csak a harmadik. (A papírcetlit, amire felírtam az adatait, nem találom.)

Köztünk — mind ez idáig — nincsen semmi. Én ugyanis elmagyaráztam Hédikének, hogy ne hamarkodjuk el a dolgot. Olvastam ugyanis egy hetilap szexuális felvilágosító rovatában, hogy fiatal korban egy meggondolatlan lépésnek pszichés következményei is lehetnek. Hédike, aki nem olvasta ezt a lapot, elhagyott. Vagy én hagytam el valahol, de hogy hol, arra már nem emlékszem, pedig amikor elindultunk sétálni — erre tisztán emlékszem — még megvolt.

Rézike után, elnézést, Hédike után még sok kalandom volt. Nem akarok dicsekedni, de nemrégiben egy eszpresszóban üldögélvén, bejött a helyiségbe egy ragyogó nő. Én ránéztem, ő rámnézett, aztán sarkon fordult és kiment a presszóból. Kis kaland volt, de kaland. Igaz, hogy rövid ideig tartott, de szép volt.

A lényeg: nem szabad megöregedni.

Mi is voltunk fiatalok . . . Én még mindig az vagyok.

Reggelenként mindig felírom egy cédulára: Még most is fiatal vagy! De ne feledd el beszedni a Cavintont!

Mikes György

ÚJ IDŐK SZELE

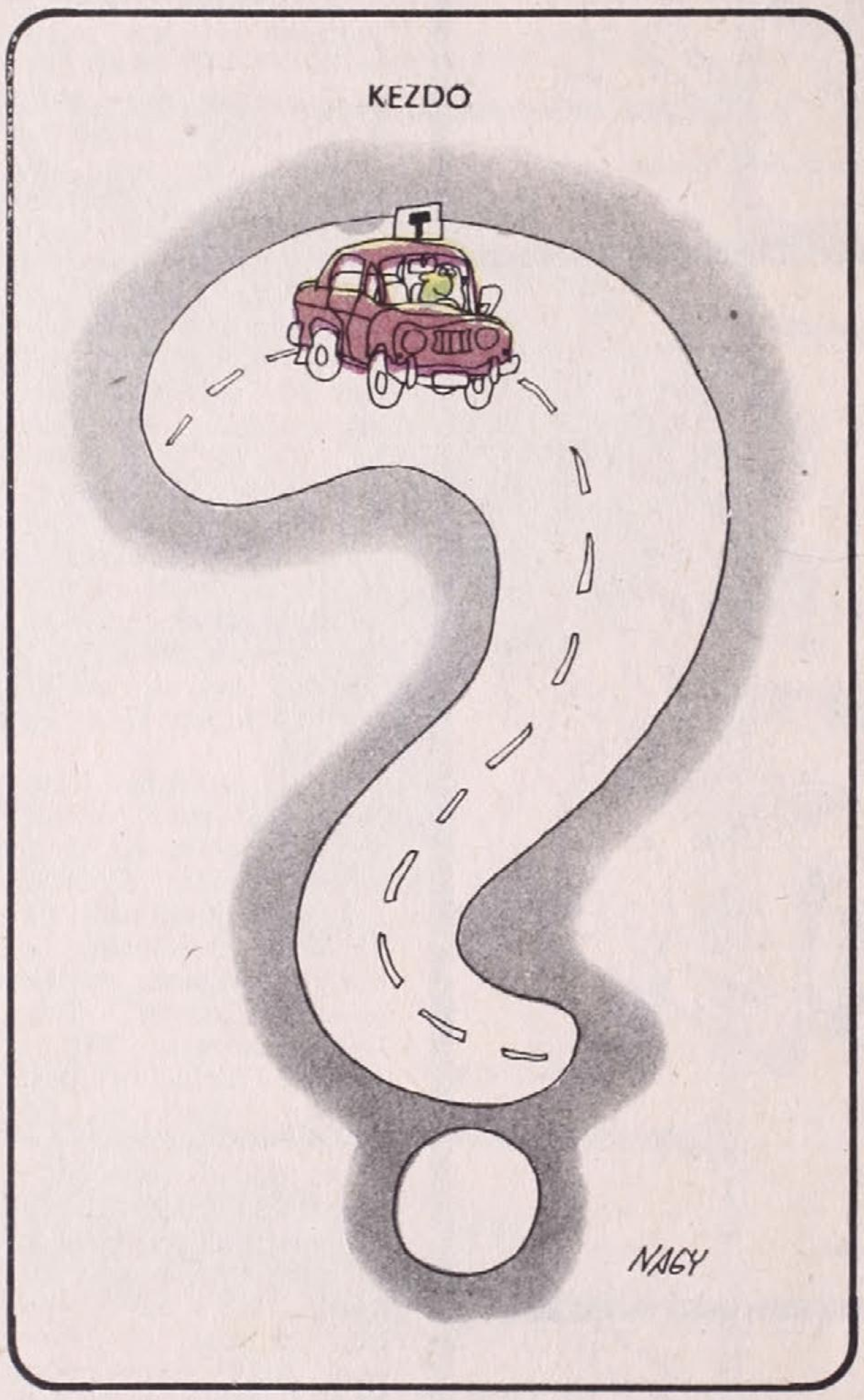
Hátha valaki nem ismeri

— Nos, hogy sikerült a római utazás?
— Minden nagyszerű volt, különösen a hotelszoba.
— Na és a város?
— Jóformán ki sem tettük a lábunkat. A szoba olyan drága volt, hogy ostobaság lett volna, ha nem használjuk ki reggeltől estig!

* * *

A texasi olajmilliárdos egy előkelő londoni hotelben száll meg. Dühös, mert jóformán rá sem hederítenek. Hogy felhívja magára a figyelmet, jó hangosan odakiált a pincérnek:
— Főúr, hozzon nekem száz dollárért sonkát és tojást!
— Sajnálom, Sir — válaszol a pincér szenvtelenül — nálunk nincsenek féladagok.

KEZDŐ

NÉPESEDÉSI STATISZTIKA

– Jöttünk a lakásért, olvasom, hogy egyre kevesebben vagyunk!

FOGLALKOZNAK AZ ÜGYEMMEL

Januárban az előszoba mennyezetén egy tenyérnyi folt jelent meg. Hála felsőfokú végzettségemnek, azonnal rájöttem, hogy beázásról van szó, amit telefonon be is jelentettem az ingatlankezelő vállalatnak.

— Jegyeztem uram, és foglalkozunk az ügyével — nyugtatott meg egy női hang, s én meg is nyugodtam. Február elejéig. Addigra a folt már beborította a plafont és a falakon kúszott lefelé. Ekkor már személyesen mentem el az ingatlankezelőbe, ahol újra megnyugtattak: foglalkoznak az ügyemmel.

Március derekán lábtörlőinket úszógumira cseréltük. Igaz, még csak derékig ért a víz, de hátha olyan vendégek jönnek hozzánk, akik nem tudnak egy kicsit sem úszni. Persze, közben újra bent jártam az ingatlankezelőnél, de most is

megnyugtattak: foglalkoznak az ügyemmel.

Április elején a Népsportból arról értesültem, hogy a felszabadulás tiszteletére új, abszolút feszített víztükrű uszodát adnak át a Franciasaláta utca 2-ben. Furcsa, hogy én is itt lakom. Mindenesetre azonnal elrohantam az ingatlankezelőbe, ahol megint foglalkoznak az ügyemmel.

Májusban, az első igazán meleg hétvégén, strandolók tömege lepte el a lakást. Egy középkorú nő, aki a kombinált szekrény tetején vízibiciklizett, közölte, hogy máskor is ide fog jönni, mert itt nincs olyan nagy rajcsúr, mint a Palatinuson. A nőben felismertem az ingatlankezelő ügyintézőjét. Amikor kiúszott az előszobába, megnyugtatott: foglalkoznak az ügyemmel.

Júniusban a MAHART vezérigazgatója bejelentette, hogy új járatot indítanak a Dimitrov tér és a hálószobánk között. A vízi közlekedésben nem is volt semmi gond, csupán a Sirály szárnyashajó akadt fenn néhány percig a televízió szobaantennáján. A gyereknek vettem névnapjára egy búvárszemüveget, mert nem szereti, ha olvasás közben tele megy vízzel a szeme. Különben június végén az ingatlankezelő palackpostán értesített, hogy ne aggódjak, foglalkoznak az ügyemmel.

Júliusban néhány órás bütyköléssel tutajjá alakítottam át a fregolit. Így mégiscsak kényelmesebben tudok kimenni a spájzba baracklekvárért. Mellesleg a spájzban rendezték meg a vízi úttörők XVI. Országos Seregszemléjét.

Az egyik délután, amikor épp horgásztam a konyhában, kellemes meglepetés ért: egy, a gázrezsó és a konyhaasztal között áthaladó uszály kormányosa közölte, hogy foglalkoznak az ügyemmel, már csak azért is, mert a fürdőszobánkban hajóvonták találkozása tilos.

Augusztusban nagy megtiszteltetés ért. Bejelentették, hogy az Alkotmánynapi nagy víziparádét nem a Dunán, hanem a lakásomban rendezik meg. A folyami flotilla egységeit megkértem, hogy mielőtt a lakásba lépnek, töröljék le a lábukat, ugyanis a nejem háklis. Az ejtőernyősök többsége a gyerek szobájában ért vizet, egyikük egyenest az égből hozott üzenetet, hogy foglalkoznak az ügyemmel.

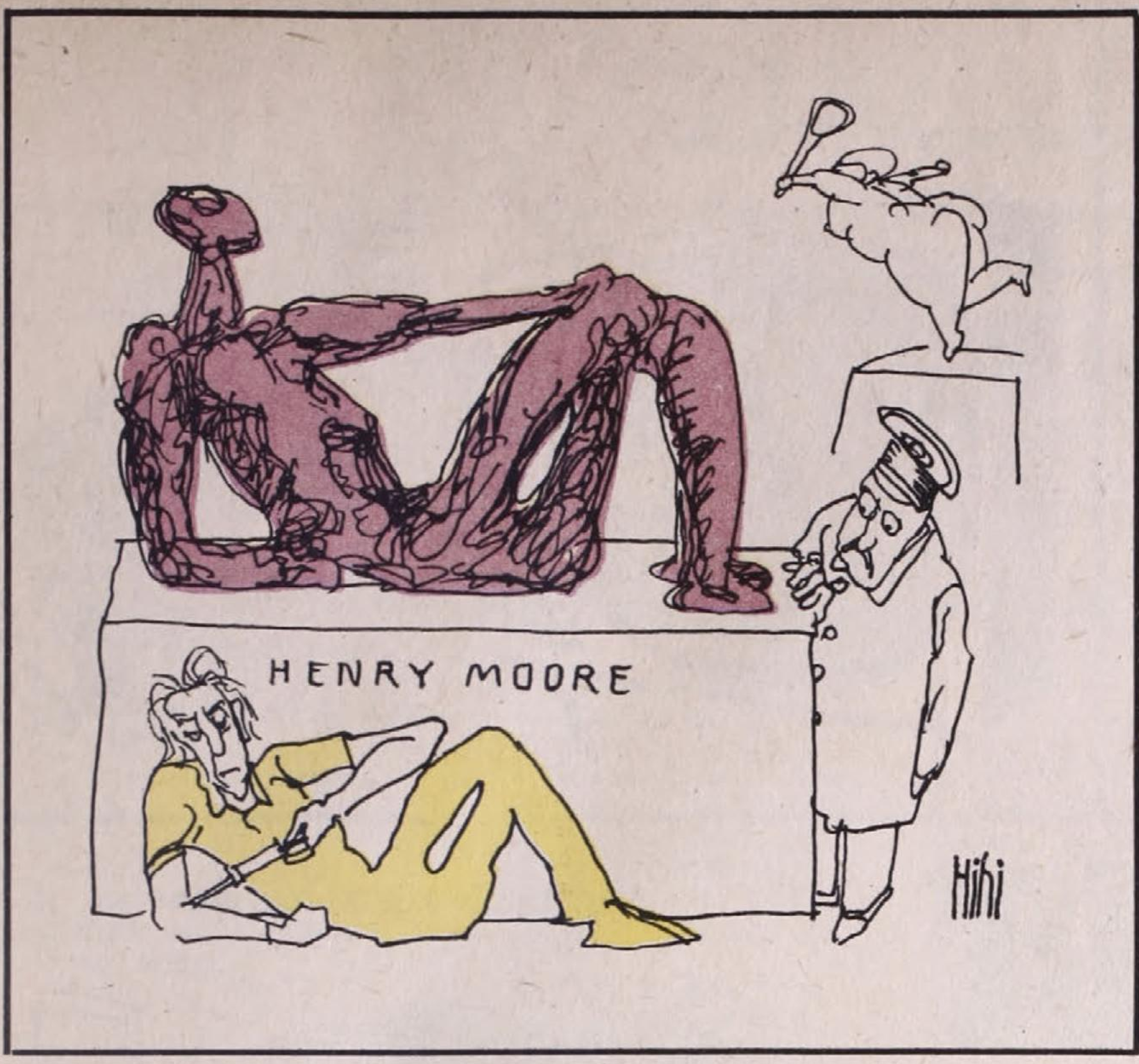
Szeptemberben a környékbeli iskolákban kötelezővé tették az úszásoktatást — a lakásomon. Örömmel láttam, hogy néhány lecke után milyen ügyesen ugrálnak a nebulók a vízbe hifi-tornyunkról.

Októberben a szomszéd hangosan rádiózott éjszaka, ezzel megsértette a házirendet és felségvizeimet. A gyereket elzavartam fodrászhoz, mert nem tűröm, hogy az én fiamnak vállig érő kopoltyúja legyen. Az egyik hétvégén a feleségem nem tudott főzni, mert a cápák felzabálták a mirelit birkapörköltet.

Novemberben az Országos Természetvédelmi Hivatal közleményt jelentetett meg a védett körzetekről, állatokról, növényekről. Döbbenten olvastam magam és családtagjaim teljes nacionáléját a védett vízimadarak között. Így foglalkoznának hát az ügyemmel?

A karácsonyfát a jégtörő flotta arra járó egységeivel díszítettük föl. A fiam egy hercig levelibékának csapta a szelet, azt mondta, biztosan elvarázsolt királykisasszony. És valóban, amikor megcsókolta, a béka gyönyörű, koronás nővé változott. Csak egy baja volt: nem beszélt, hanem kuruttyolt. Kuruttyolásából különben azt vettem ki, hogy ha az ingatlankezelőnél nem is, azért a mesében feltétlenül foglalkoznak az ügyemmel.

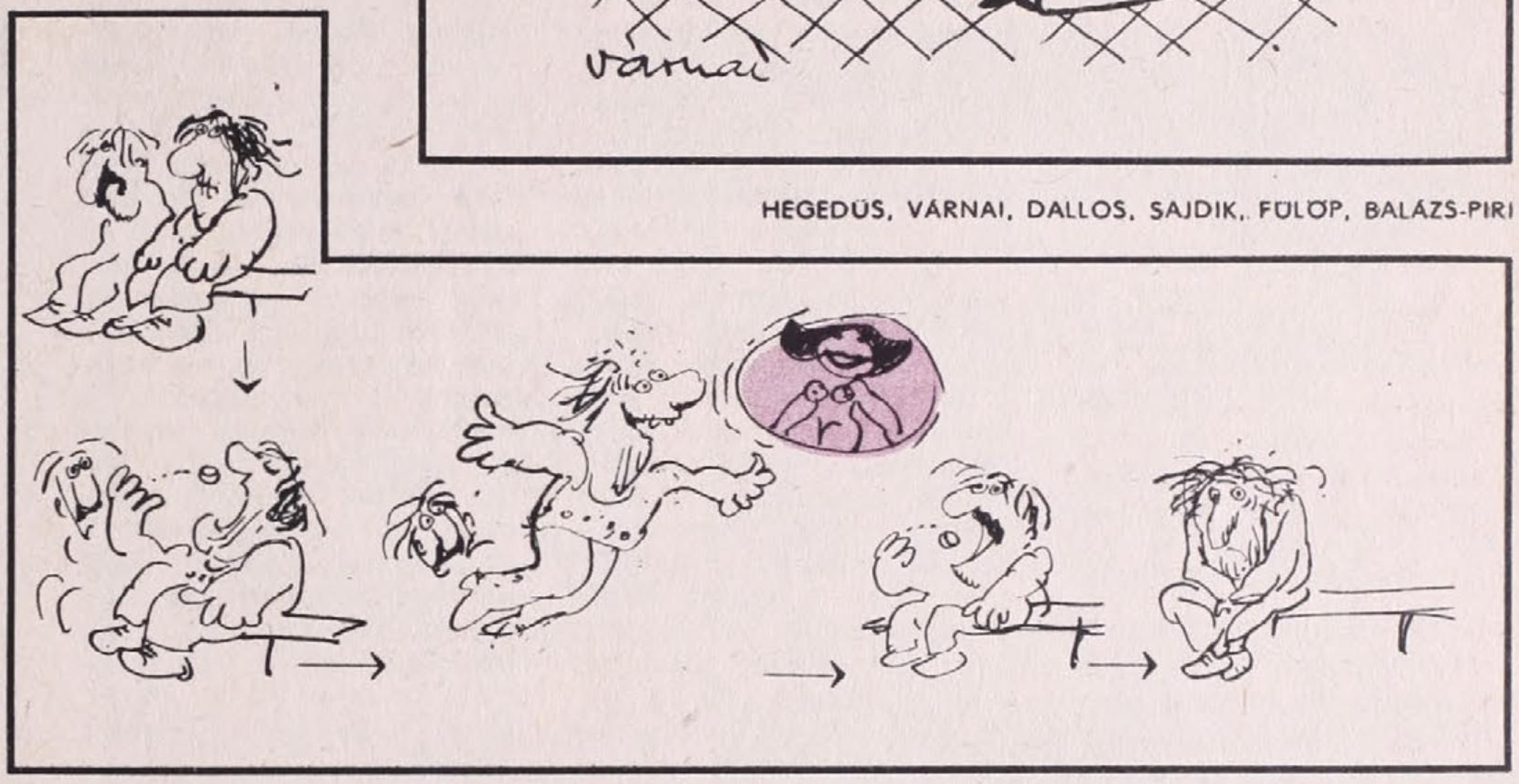
Vezda János

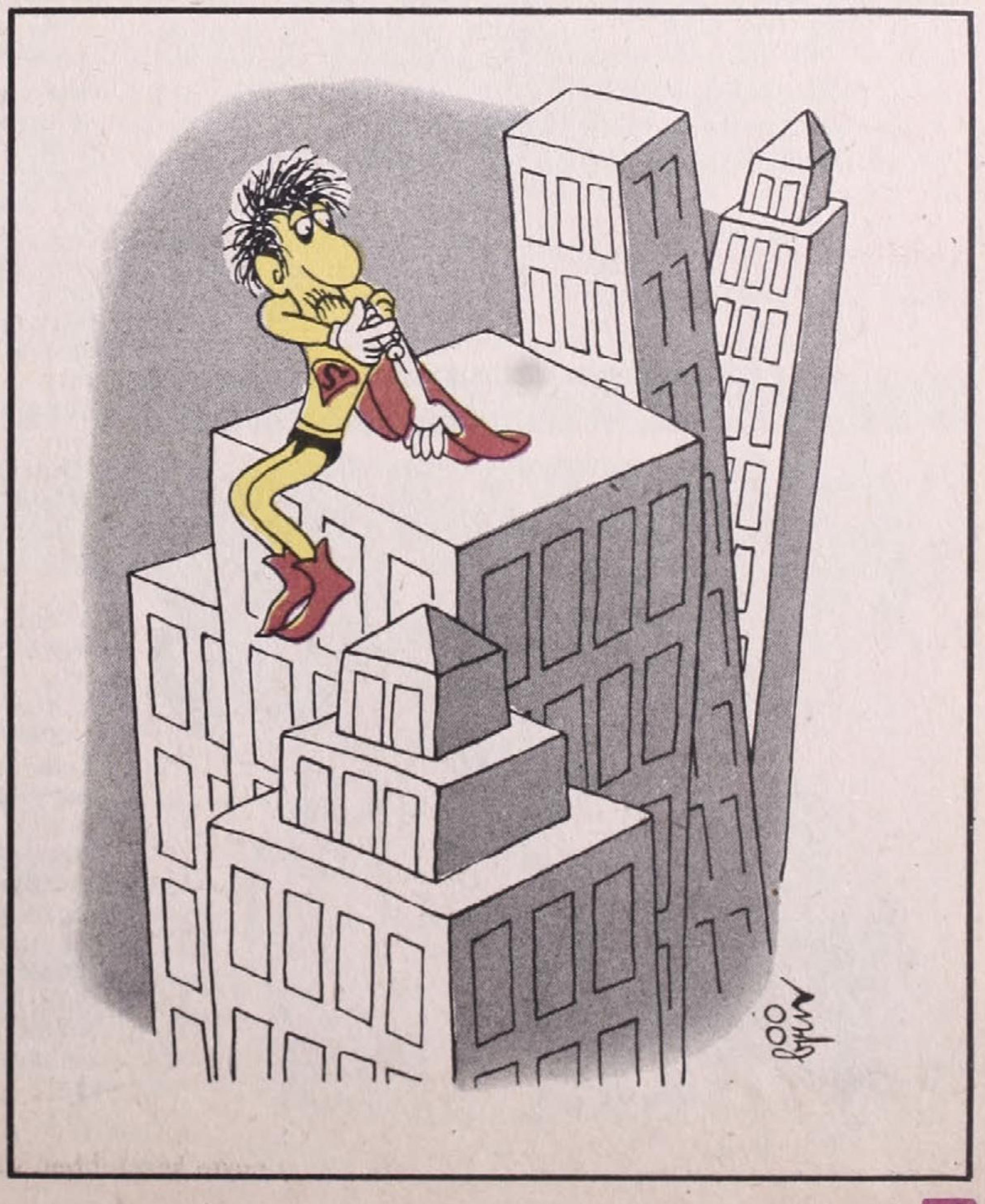
HEGEDÜS, VÁRNAI, DALLOS, SAJDIK, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

DROG

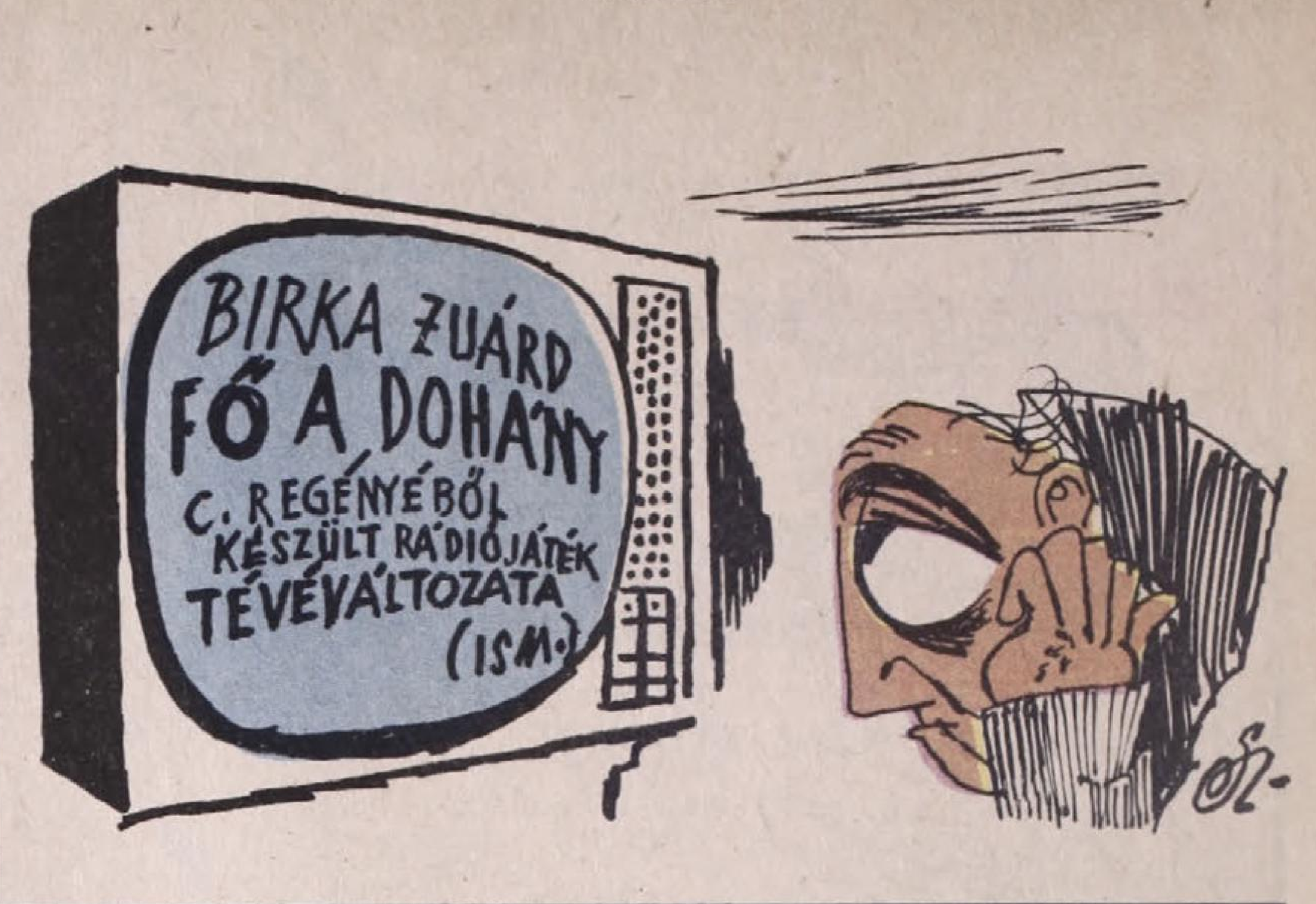

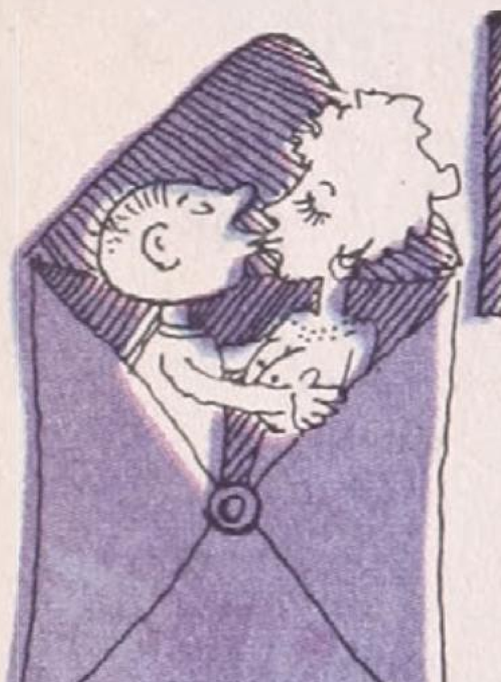

– Biztos, hogy már találkoztunk valahol, kedves uram! Japánban? Mexikóban? A Kanári-szigeteken?

A CSÚCS

HÁZASSÁGI LEVELEK

Sokan úgy tartják, a házasság intézményének befellegzett, mert a manapság szentesített férfi—nő kapcsolatok általában hamarabb tönkremennek, mint a nászajándékba kapott automata mosógép. Mások meg úgy vélik, sosem volt ilyen nagy a házasulandó kedv, van férfiú, aki olyan gyakori vendég a házasságkötő teremben, hogy annak címét beírták a személyi igazolványába ideiglenes lakásként. Nyomós érv az is, hogy mióta a világ világ, a válások száma sosem emelkedett a házasságkötések száma fölé.

A téma fontosságára jellemző, hogy a Csütörtöki Igazmondó című lap vitát kezdeményezett, várva az olvasói leveleket, amelyek jöttek is szép számmal. Íme, néhány kiragadott hozzászólás.

A mi házasságunk sosem volt jó. Én kitolásból mentem a férjemhez feleségül, ő meg állítólag azért vett nőül, hogy legyen miért szednie a nyugtató tablettákat. A marakodás azóta is tart. Ha például a férjuram belekukkant a levesesfazékba, én azt nem ártatlan kíváncsiságnak tekintem, hanem ipari kémkedésnek. Ennek megfelelő a vircsaft. Legutóbb karácsonyra tudják mit kaptam tőle? Nem fogják kitalálni. Gyomorgörcsöt. Pedig én egy cuki kis 37-es tűsarkú cipőt vettem neki. Persze föl nem húzná, kénytelen vagyok én elhordani. Mondják, hogy rajtunk csak a válás segítene. De nem vagyunk olyan jó viszonyban, hogy ezt az örömöt megadjuk egymásnak.

K-né

Kérem tisztelettel, szerintem a házasság értelme, hogy gyerekek szülessenek. A legnagyobb öröm az életben: látni a gyerekek fejlődését. Nekem három csemetém van, de azokat meg is lehet nézni, saját nevelés! Nem dicsekvésképpen mondom, a legkisebb még csak egyéves, de már az asztal túlsó végéig köpködi a spenótot. A másik, csekély kétéves kora ellenére teljesen önállóan nyeli le a kabátgombot, meg a rajzszöget. A legnagyobb is még csak három tavaszt ért meg, de oly ügyes! Eddig kétszer okozott lakástüzet, a múltkor pedig a vasárnapi ebédre szánt pontyot belefojtotta a fürdőkád vizébe. No, hát büszke is vagyok rájuk, remélem, még sokra viszik. Éljen a házasság, éljen a család!

Egy boldog apa

Én a házasságot nem így képzeltem el. A páromat alig látom, állandóan edzésre jár, sokszor megy vidéki kiküldetésbe, gyakran kimaradozik, néha italszagot érzek rajta. Neki mindig jólöltözötten, divatosan kell járnia, ő sok pénzt költ, csak azt nem tudom, mire. Ezzel szemben mi jut nekem? A fárasztó háztartási munka, meg a gyerekekkel való bíbelődés. Sokszor felteszem magamban a kérdést: hát érdemes volt nekem megnősülnöm?

N. Tamás

Ha megnövök, nekem legalább három feleségem lesz. Az egyik a Réka... akkor a Zsófi... meg az Eszter. Az Ildinek még nem mondtam biztosra. Az anyukámat is nagyon szeretem, nagykoromban őt is feleségül veszem. Apukám azt mondta, bár úgy lenne, legalább megtudnám, hogy mi az élet. Én nagyon szeretném megtudni, mi az élet, már alig várom, hogy felnőtt férfi legyek, és elkezdhessem a nősüléseket.

O. Kis Feri 7 éves

Módos József

FEKETE HUMOR

RÖVIDDEL A NYUGDÍJAZÁS ELŐTT

– Aztán szeretne majd rengeteget dolgozni ...

AZ OLVASÓ OLDALA

TÉVÉELVONÓKÚRA

1

Közeledik az az időpont, amikor a televízió visszatér a hideghullám következtében megváltoztatott adásidőhöz. Ez a körülmény ihletett az alábbi javaslat megtételére.

Maradjon meg a 22 órai műsorzárás minden olyan estén, amelyre munkanap következik. Ezzel szemben legyen hétfőn is adás.

Indokaim: a korábbi műsorzárás általában bevált, az emberek — körkérdezősködésem ezt bizonyítja — egyrészt többet alszanak, másrészt több idejük marad a sajtó és könyvek olvasására. A hétfői műsorsugárzás ellensúlyozná az esti adásidő korábbi befejezését és lehetővé tenné, hogy ezentúl az úgynevezett rétegműsorok nézői is korábban fekhessenek le. Továbbá megszűnnék az, hogy mindenféle összejövetelnek, közgyűlésnek, továbbképzésnek, egyéb rendezvénynek a hétfő az egyetlen szóbajöhető napja.

Dr. Del Medico Imre
Budapest XIV.,
Handzsár u. 6. 1149

2

Alig várom már, hogy kitavaszodjék. Nagytermészetű Valaki a környékről ugyanis este tíz után beszéli meg a randevúit CB-készüléken. Ez a mi tévénkben kitűnően fogható. Jobb, mint a műsor. Élvezem, hiányzik!

Cébérajongó
Budapest

3

Vitatkozom az 1985/7. számban megjelent „Bekapcs, kikapcs..." című levél szerzőjével. A régebbi, még nem teljesen félvezetős tévékészülékek ugyanis meglehetősen sokat fogyasztanak. A 22 órai műsorstop ezért határozott energiatakarékossággal jár, ha... az emberek is úgy akarják, és nem váltják valóra a „300 wattos csillár" fenyegetést. Művelődni, szórakozni (ha a tévé nem ad rá módot), 15—25—40 wattos olvasólámpa mellett is lehet, sőt múzeumban, kiállításon, moziban, színházban, cirkuszban, stb. is. (Otthoni fogyasztás nulla!) És némely esetben sötétben is elszórakozhatunk. Továbbá az sem megvetendő, ha este tíz után az álmok bűvös mezejére lépünk, már csak azért is, mivel egyre kevesebb azon munkahelyek száma, ahol szó nélkül elslattyognak az alvó dolgozó mellett...

Cinkóczi Miklós
Gyöngyöspata
Templom u. 4. 3035

APROPÓ

POSTAMUNKA?

Ha a tisztelt (?) előfizető akárcsak egy napot is merészel késni a telefonszámla befizetésével, a Postai Díjelszámoló Hivatal nem tétovázik: nyomban — már a következő havi számlában — kirója a húszforintos büntetést. (Ismételt esetben a dupláját!)

És ha a Hivatal késlekedik a fizetéssel, pontosabban a jogtalanul felszámolt tételek visszafizetésével? Nem egy napot, hanem idestova öt hónapot? Akkor mi van? Semmi. Legfeljebb a havonta, majd naponta hiába reklamáló ügyfelet megüti a guta. (Nem kár érte: legalább felszabadul egy vonal!)

Mindez tényekre fordítva: közeli rokonom halála miatt —, aki a szomszéd szobában lakott — fölöslegessé vált nálunk az átkapcsolható telefonkészülék, melyet a múlt év október 10-én visszaszolgáltattam a Lipót Központnak (a nyugta a birtokomban van). Egyidejűleg közölve, hogy e naptól kezdve ne számítsák fel a két készülék használatáért eddig fizetett másfélszeres alapdíjat.

Ám a hivatal a füle botját se mozdítja. Azóta is minden hónapban inkasszálja a másfélszeres alapdíjat — még most februárban is — sorozatos reklamációm ellenére.
Persze megtehetném, hogy a jogtalanul felszámolt díjat egyszerűen levonom a számla végösszegéből, valamint — a viszonosság jogán — további húsz, illetve negyven forintokat a késedelemért.

Ám akkor mi történne? A posta leszerelné a telefonvonalat.

Késedelem nélkül.

g. t.

TÜCSÖK és BOGÁR

Az ítéletidő fennakadásokat okoz az áramszolgáltatásban, közlekedésben

Elkezdődött a farsang

Hegyen-völgyön vígadalom!

(A Magyar Nemzetből ollózta Nagy Lajos)

ba. Befogásuk már megkezdődött: huszonkét szarvas a vízvárzsitfapusztai vadászház kamrájában várja az utazást, s az első szál-

Sok jó szarvas kis helyen is megfér.

(A Szabad Földben találta dr. Balázs Tibor, komáromi olvasónk)

GÉPKOCSIVEZETŐI
munkakörbe
ROVAR- ÉS RÁGCSÁLÓMENTESÍTÉSI MUNKÁK VÉGZÉSÉRE.
Érettségizettek és idegen nyelvet beszélők előnyben.

Hogy külhonból származó cserebogarakkal és pézsmapockokkal is szót értsenek!

(A Magyar Nemzet hirdetései között lelte Molnár György, csornai olvasónk)

A nyertesek

Képes mellékletünk február 16-i számában a keresztrejtvény helyes megfejtését beküldők közül könyvutalványt nyertek:

Budapesten: Bordács János — Dolinszky János — Hegedűs János — Máté János — Vendég János.

Vidéken: Ágoston Jánosné, Szentgotthárd — Brózman Jánosné, Eger — Jánosi Éva, Szeged — Fülöp Jánosné, Szombathely — Pópity Jánosné, Gyálarét.

Napjainkban tényleg nyerő név!

(A Magyar Hírlapban fedezte fel dr. Gyenis Dénes)

Nem a legjobb minőséget. Előfordul, hogy a vevők még kevert szénért is verekszenek. Közben, természetesen, mi sem ülünk ölbe tett kézzel. Minden követ megmozgatunk, Hajdú-

Nagyon helyes. Csak oda egyet a fülük közé!

(A Népszabadságból nyirta Borsos József, szekesfehérvári olvasónk)

A bombát jól megtisztítjuk, bő vízben többször átmossuk, majd le-

Így higiénikus. Piszkos bomba könnyen vérmergezést okozhat az áldozatnak!

(A Népszava Kalendáriumból ollózta Szabó Lajos, budaörsi olvasónk)

szik — a feladat. Nyilvánvaló például, hogy fel kell gyorsítani a műszaki fejlesztést. A termelés szerkezetét pedig olyan ütemben kell megváltoztatni, hogy az jól szolgálja a versenyképesség csökkentését — el nem feledkezve persze a gazdaságosság szempontjairól.

Ez nekünk már több ízben sikerült!

(A Magyarországban fedezte fel Hajdu Egon)

32 500 tonna cukrot nyertek Kaposváron

13+1-gyel?

(A Somogyi Néplapban találta Szijártó Árpádné, kaposvári olvasónk)

EZ IGEN!

Jelenet egy belvárosi zöldségesboltban. A vevő két sárgarépát és egy fehér répát vásárol. A pénztáros a mérlegre teszi: „Tíz forint." Vevő: „Nem lesz az egy kicsit sok?" Pénztáros: „Úgy oda van azért a két-három forintért, amit rádobunk, bezzeg a hentesnél nem mer szólni, ha húsz-harminc forinttal többet számolnak!"

Rákos Edit
Budapest V.,
Bástya u. 10. 1056

REJTÉLY

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem, hanem azon törtem a fejem, vajon miből készítették.

200—200 forintot nyert:

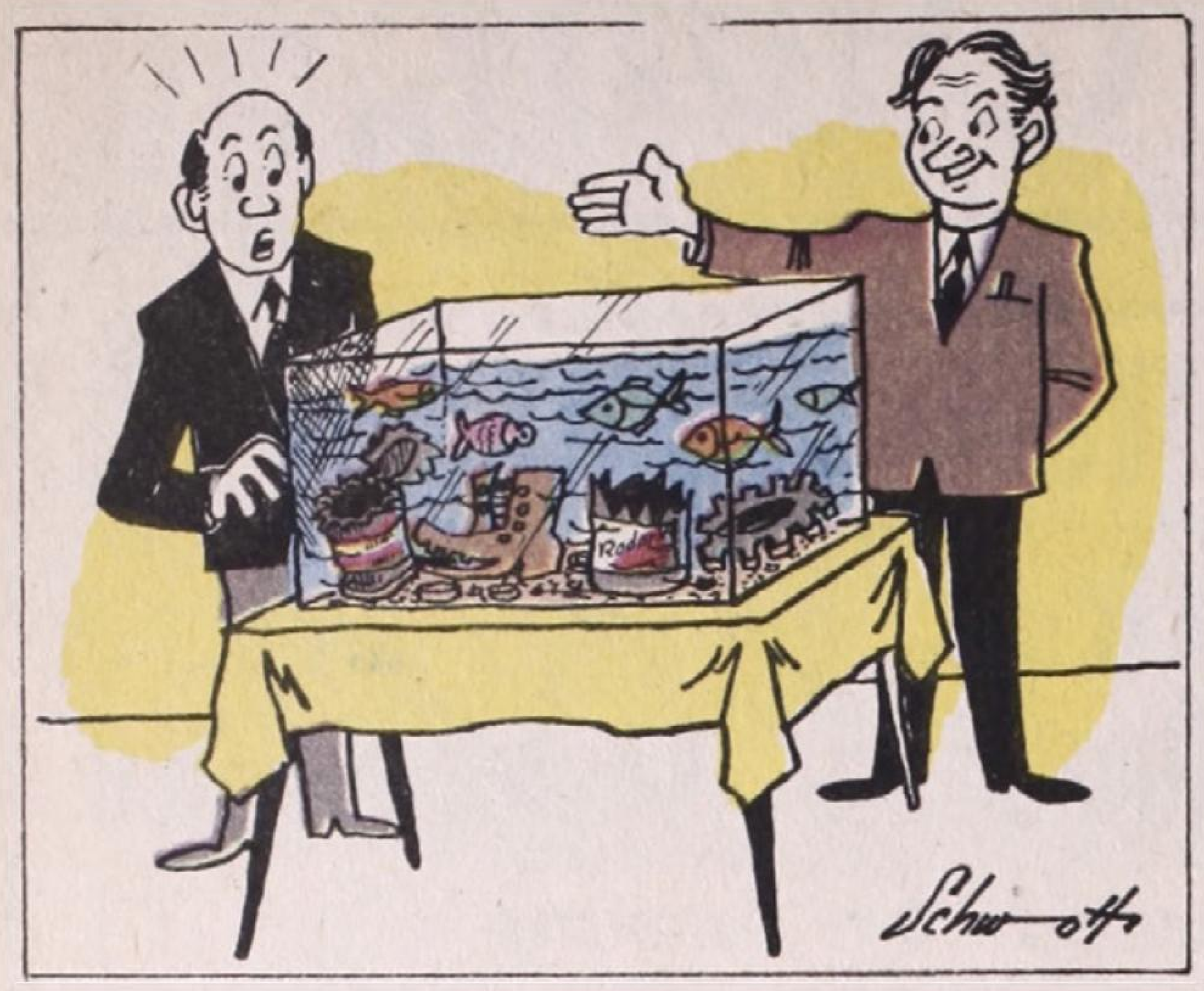
Németh Jánosné Tab, Rákóczi u. 20., 8660

Kékesi József, Bugyi, Petőfi Sándor u. 14. 2347

Országh Kamilla, Budapest, Szamuely u. 24. II. em. 25. 1093

A nyereményeket postán küldjük el.

AKVÁRIUM

– Halaim a természetes környezetet szeretik.

Emberi dolgok

Ott, ahol sötétség honol, a legélesebben látó lény: a vakondok.

* * *

A semmittevés édes — csak a következményei keserűek.

* * *

A paráznaság olyan fertelmes bűn, amit mindenki szeretne elkövetni.

* * *

EGY ROSSZ VEZETŐRŐL

Félelmetes tudatlanságával hatalmas tekintélyt szerzett magának.

PÁRBESZÉD EGY ÚTONÁLLÓVAL

— Pénzt, vagy életet!...
— Mind a kettőt...

* * *

Aki túl sokat emlegeti a balsorsot, nem érdemli meg a jobb sorsot.

* * *

Egy férj és feleség reggelente kék és zöld foltokkal jelent meg mindig a munkahelyén.
— Mi vad-házastársak vagyunk... — magyarázták a kérdésekre válaszolva.

Egy tetű felmászott a kutya fejére, s így kiáltott:
— Hogy milyen nehezen érhető el a csúcs!...

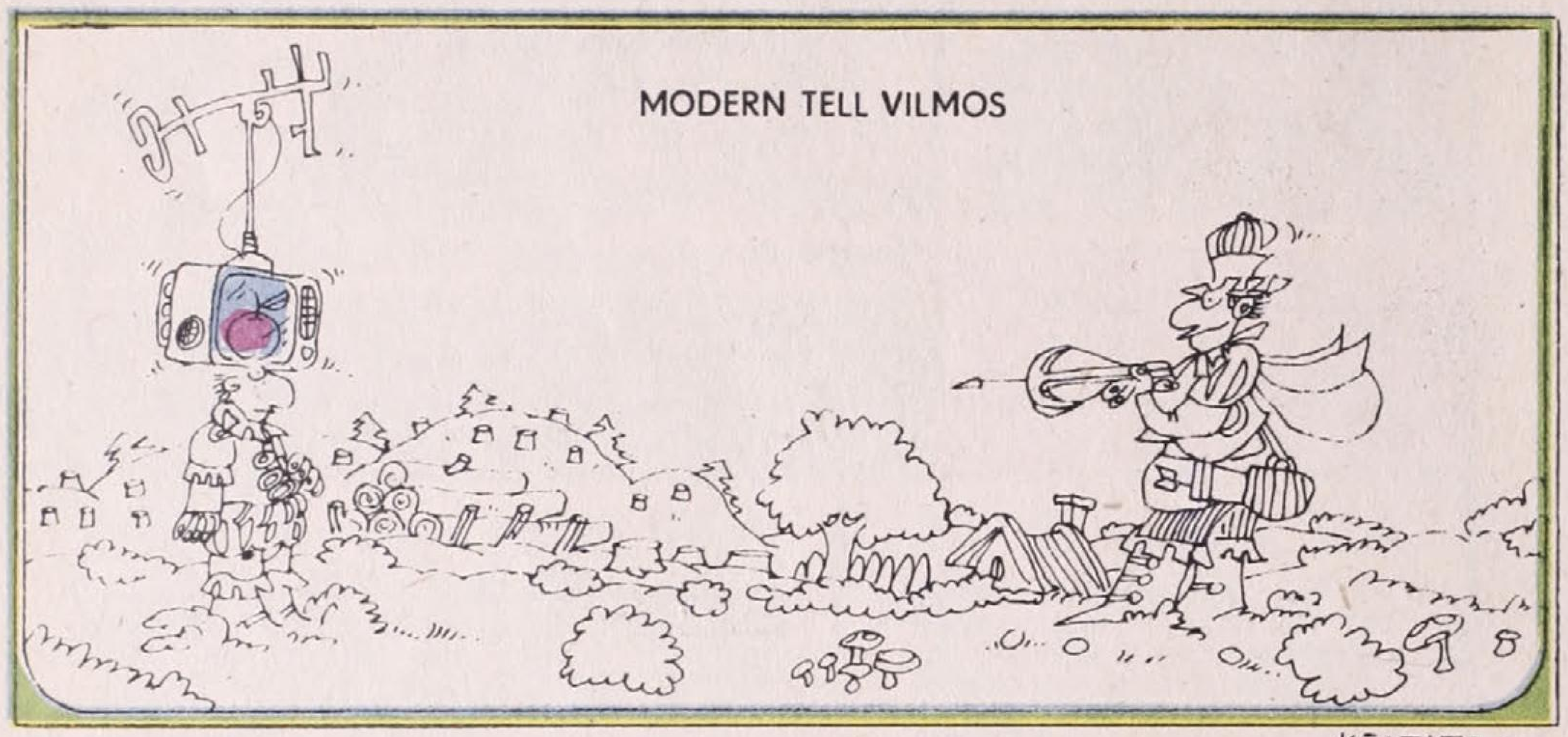
* * *

Egy asszony így panaszkodott:
— Sokba kerül nekem ez a televízió. Valahányszor meccs van, a férjem izgalmában mindig szétrág egy ágyterítőt...

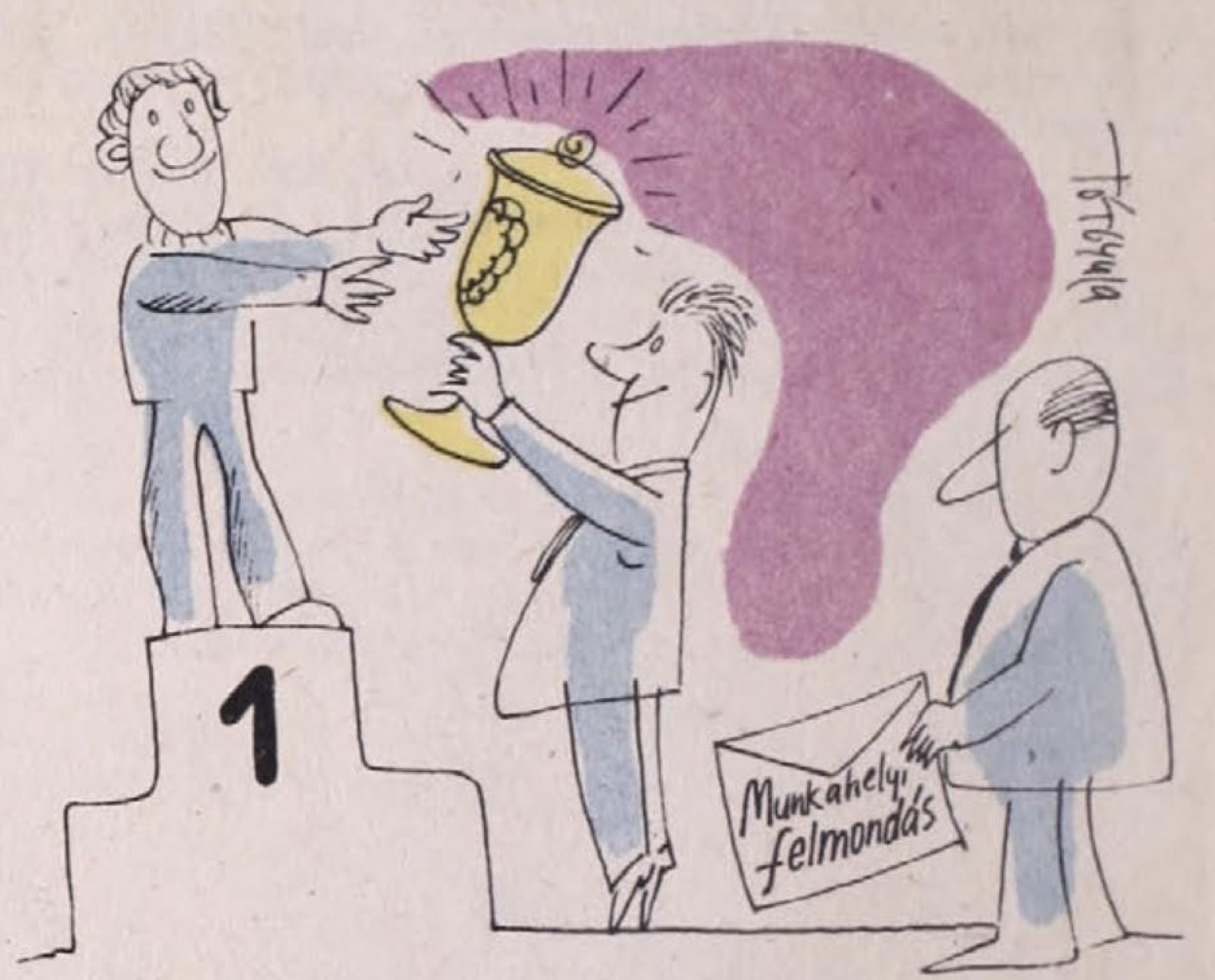
* * *

— Remélem nem vagy féltékeny a szeretőimre? — kérdezte férjétől egy asszony.

B. Szilágyi János

A BAJNOK

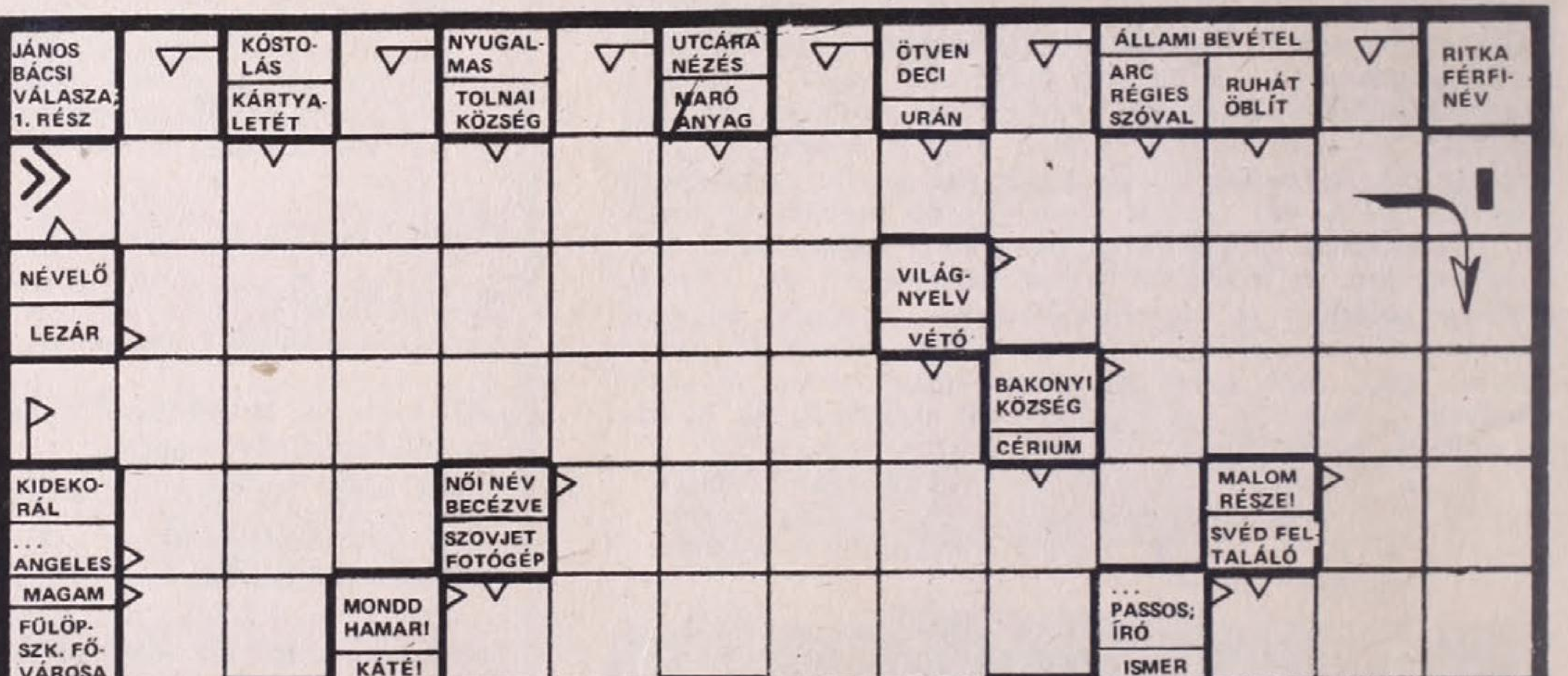

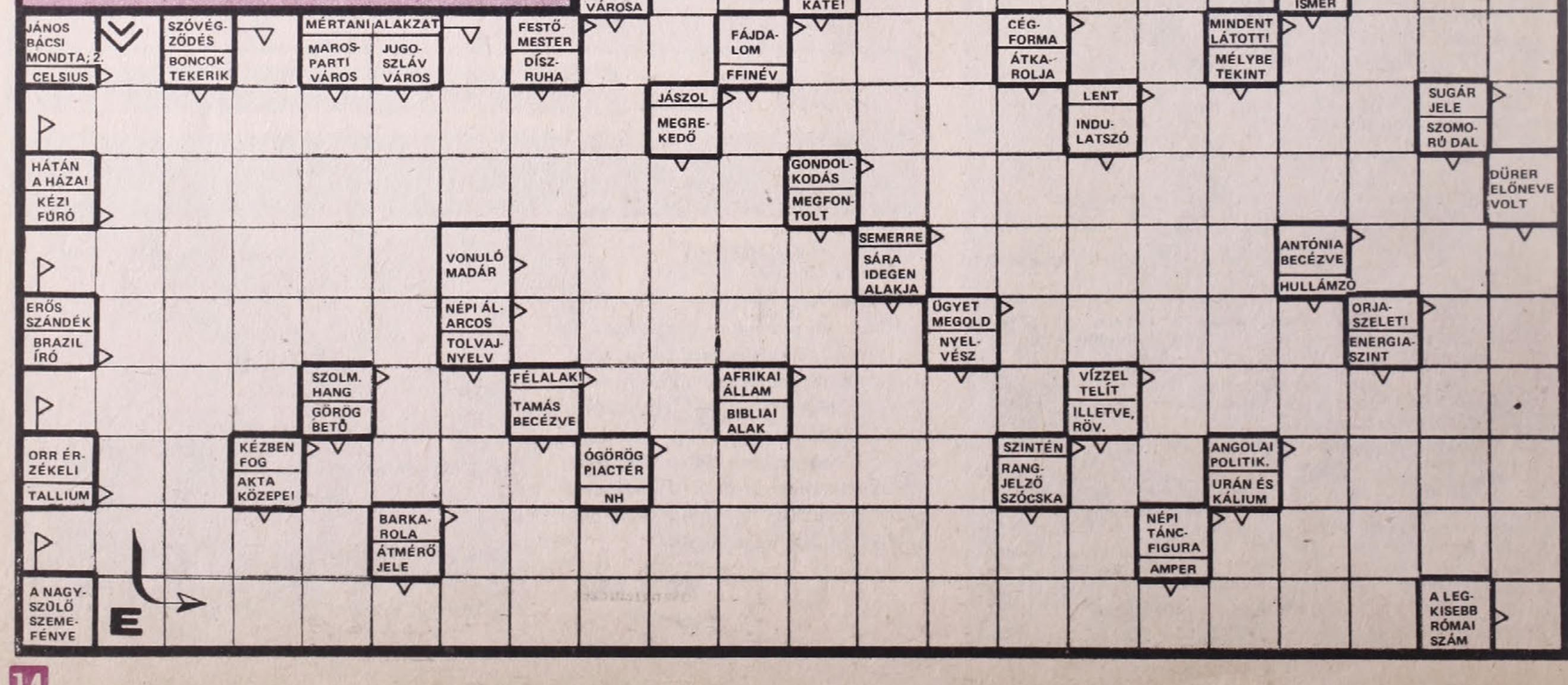
HAZAFELÉ

János bácsi hajnal felé részegen botorkál az utcájukban. Éppen szembe jön a rendőr, akitől megkérdezi: – Biztos úr kérem, nem tudja véletlenül, hogy hol lakik az öreg Kiss János? – Hiszen maga Kiss János – mondja nevetve a rendőr.

János bácsi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 18-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

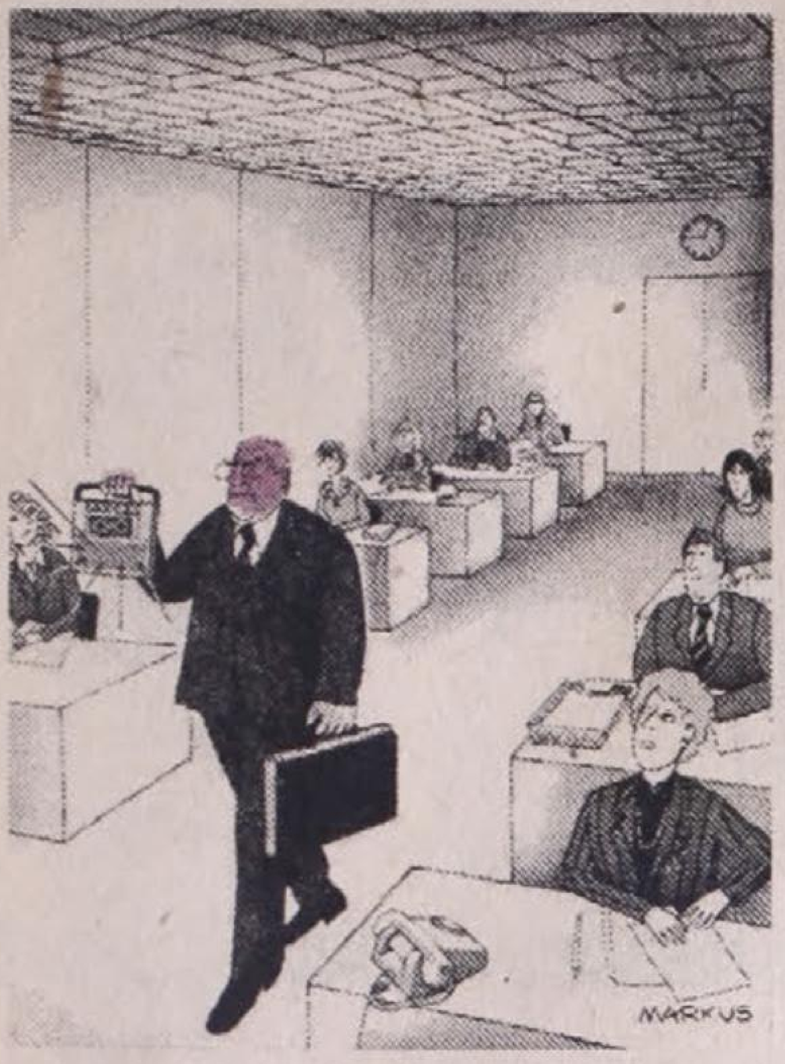

HUMOR IMPORT

MODERN VILÁG

Rajzok a Stern című hamburgi lapból

„Szép jó reggelt mindenkinek... szép jó reggelt mindenkinek... szép jó..."

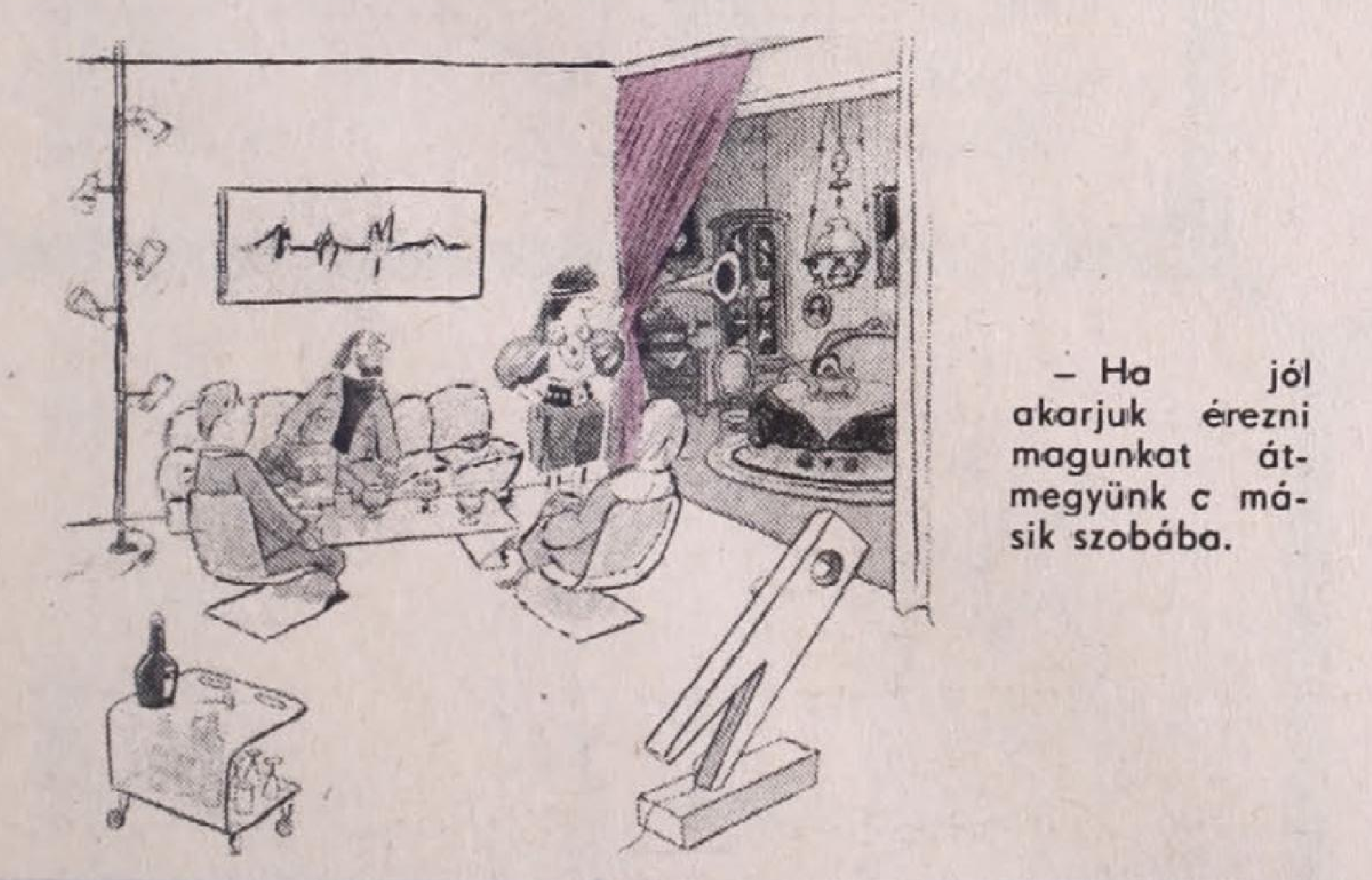

– Mikor jön már haza a papa a kiküldetésből?

– Kérem a menetjegyeket!

– Ha jól akarjuk érezni magunkat átmegyünk a másik szobába.

TRIBÜN

Larry Holmest, a nehézsúlyú ökölvívás világbajnokát megkérte egy ifjú mama, hogy beszéljen a kisfia lelkére: a srác a világért sem akarja megenni a spenótot.

— Na öcsi — mondta a világbajnok —, hát mi akarsz te lenni?

— Nehézsúlyú világbajnok — mondta a legényke.

— Na és, ha egy mama panaszkodna, hogy a kisfia nem eszi a spenótot, mit mondanál te annak a gyereknek?

— Hát azt, hogy én sem ettem meg a spenótot és nézd csak, mi lett belőlem!

●

Kiscsapat irodájában cseng a telefon.

— Elkezdődött már a meccs?

— Öt perce — mondja az elnök.

— Óh, az ördög vigye el...

— Idehallgasson, mennyi idő alatt tudna ideérni?

— Gyorsan. Tíz perc alatt.

— Na, jöjjön csak nyugodtan. Majd újra elkezdjük.

●

A kocogó hölgyet gyakran megkergették a környék kutyái. A gáláns férj vállalta a védelmet, kerékpárra ült és nagy botot lengetve bringázott a nej után. Egy napon valami hobóba botlottak. Egy domb tetején állt, és furcsállva nézte a menetet. Elöl a futó hölgyet, mögötte a férjét, kerékpáron, nagy bottal.

— A mindenségit magának — kiáltott a férfira. — Ez már aztán kegyetlenség!

●

A Vancouver Canadiens csapata huszonhárom napig a bajnoki táblázat élén állt. Valahányszor csengett a telefon Stu Kehoe, a menedzser így kiáltott a kagylóba:

— Jó reggelt, itt az éllovas Canadiens.

Aztán tizenöt meccset elvesztettek és a harmadik helyre csúsztak vissza. Kehoe, akkor már csak így jelentkezett:

— Na, mi van?

●

Jeff Stone, a Phillies játékosa nem kimondott észkombinát. Amikor téli túrára Venezuelába érkezett, felnézett az égre és így kiáltott:

— Tessék mondani, ez ugyanaz a hold?

(p. p.)

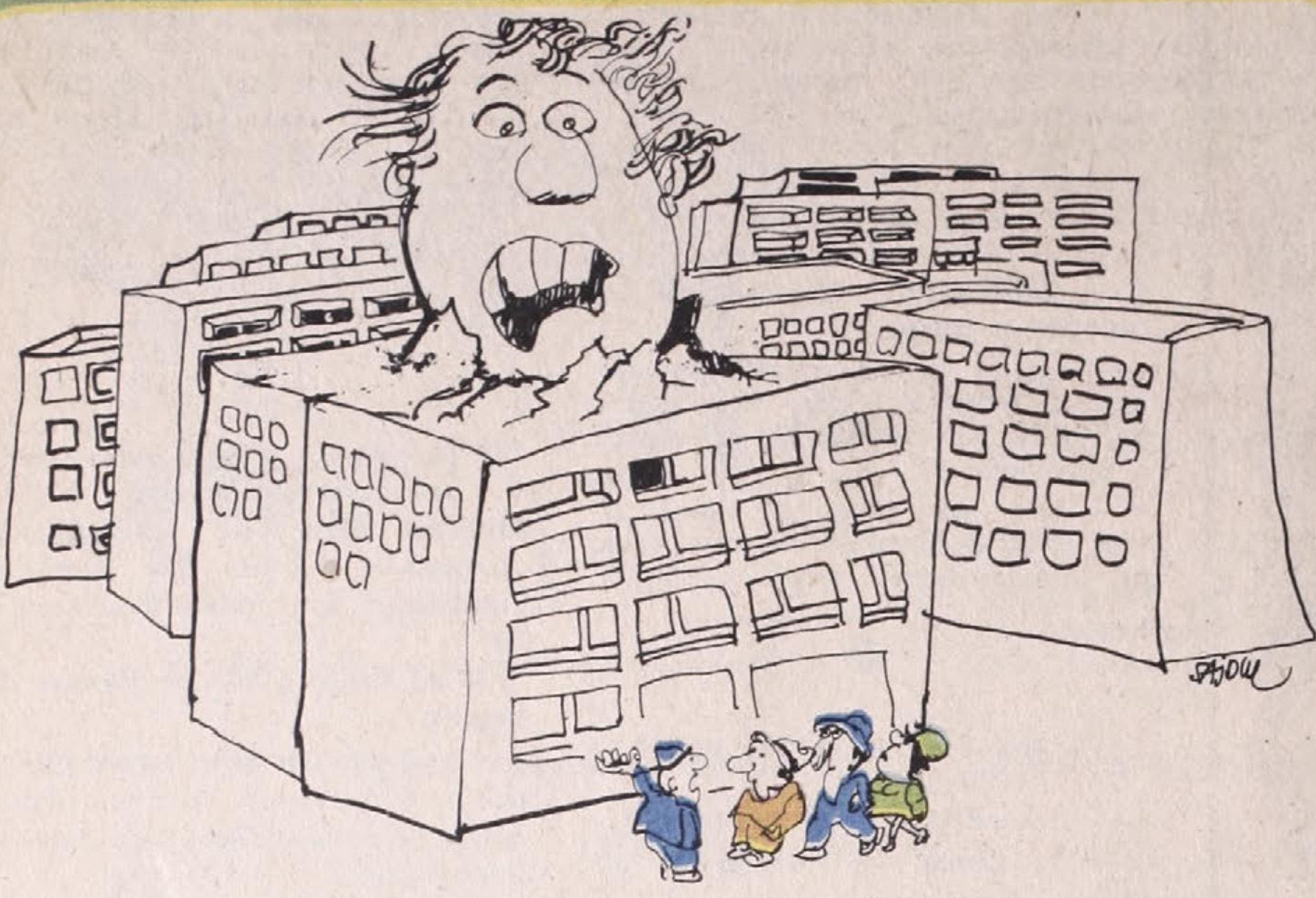
Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

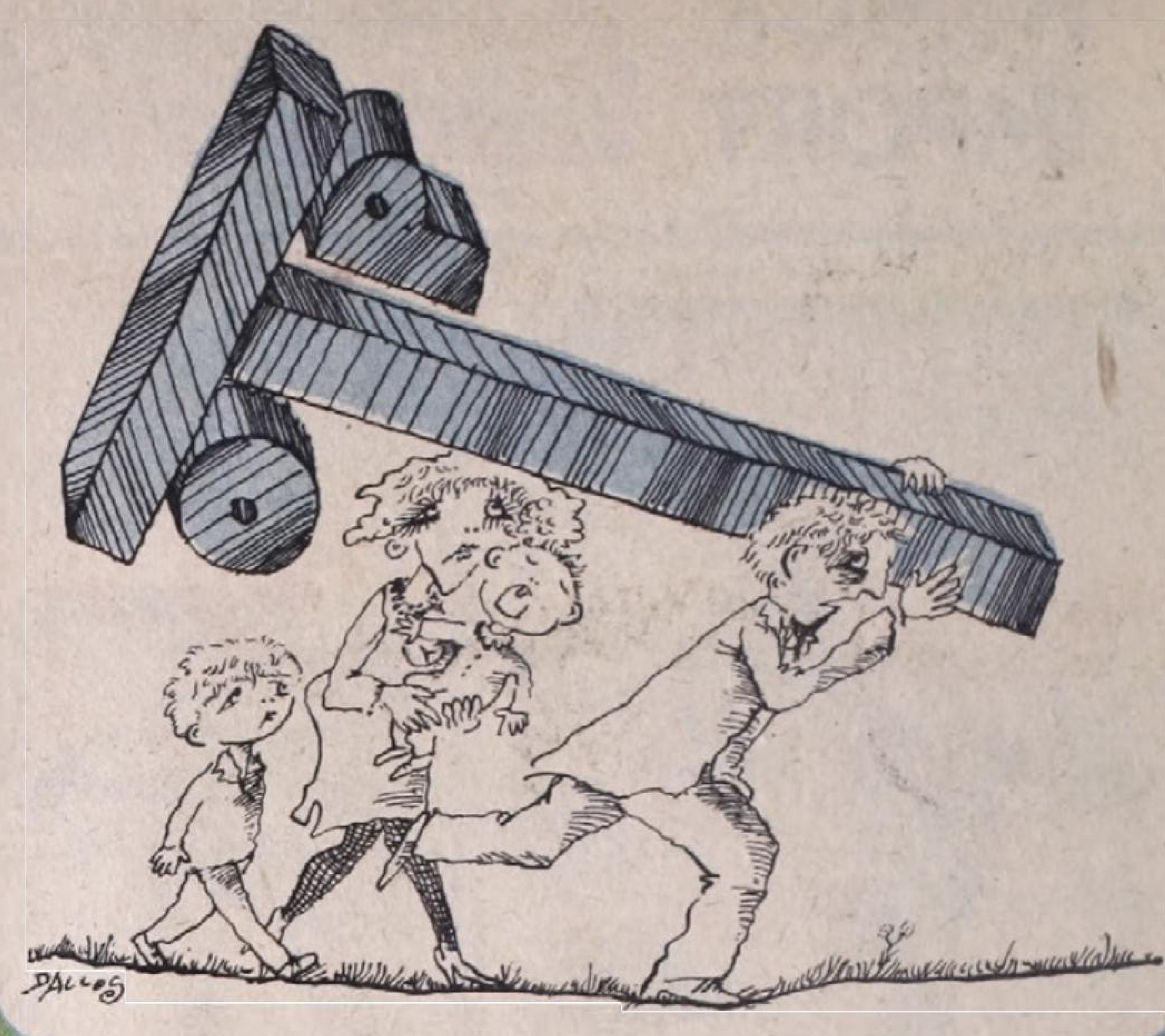
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-11
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

– Valaki mindig fellázad a szűk lakótér ellen!

LAKÁSKÖLCSÖN

BIBLIOFILEKNEK

– Ő készíti a mini-kódexeket.

MEGLEPŐ FORDULAT

GYANAKVÓ HONFOGLALÓ

– Nem leszünk mi itt egy hátrányos helyzetű ország?

KEZDŐK

– Rossz helyre jöttünk, ez egy munkáskerület